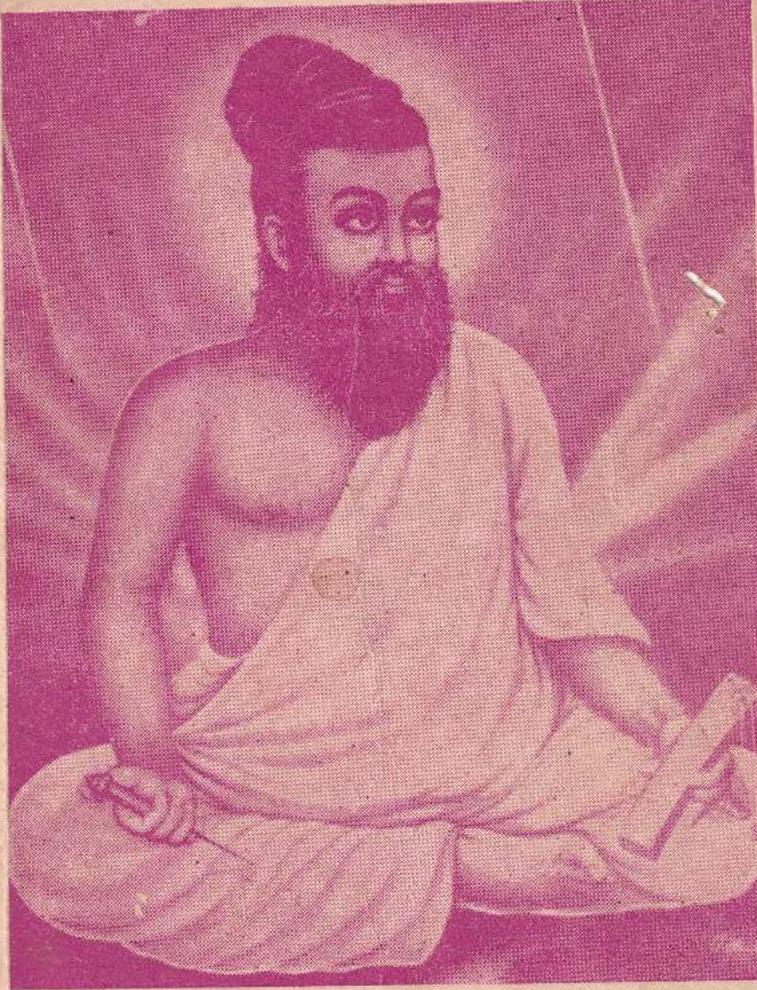

“உள்ளத்து அணையது உயர்வு”

திருவள்ளுவர்

ஈராயிரம் ஆண்டு மலர்

தி. ஆ. 2000
(1969)

ATL-110

லக்கி ஸ்ரோர்ஸ்

கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

FANCY PALACE

KARADIPPOKKU.

KILINCHCHI.

Sole Agents For:

Sun Flower
Sun Flower Pot
Double Chair
&
Chair Brand
Sarongs.

Leading Houses

FOR

Textiles & Sundries

Agents For:

- C. W. E. TEXTILES
- BATA SHOES
- FORD BRAND SUITCASES

பென்சி பலெஸ்

கரடிப்போக்கு,

கிளிநொச்சி.

KANDY, ROAD

LUCKY STORES

KILINCHCHI.

3 436

சுற்றுலா இயக்குநர்
மலர்

திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு மலர்

★

கிளிநொச்சி

திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு விழாச் சபையாரால்

29, 30, 31-5-1969

நாட்களில் நடைபெற்ற

தமிழ்மறைக் கழகத்தின் பதினொருவது திருக்குறள் மாநாட்டிலும்

திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு விழாவிலும்

வெளியிடப்பெற்றது

★

மலர்க்குழு

பண்டிதர் மு. ஆறுமுகம்
நா. சோதிநாதன்
எஸ். எஸ். செபாத்தினம்

பொருளடக்கம்

விடயம்	பக்கம்
1. திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2000	1
2. உலகம் முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்தலாம்	5
3. இணையற்ற ஞான நூல்	6
4. காயும் கனியும்	8
5. இறையும் முறையும்	10
6. தமிழ்க் குறள்	11
7. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சாசனச் செய்யுட்கள்	13
8. வள்ளுவர் கையாண்ட உவமைகள்	15
9. நிற்கக் கற்க	18
10. விதிபற்றி வள்ளுவர் வாக்கும் வழிவந்தோர் நோக்கும்	19
11. திருக்குறளும் திருவாசகமும்	21
12. வள்ளுவன் கையாண்ட சில வழிகள்	23
13. திருவள்ளுவரும் சர்வோதயமும்	25
14. வள்ளுவருக்கு அழைப்பு (கவிதை)	27
15. வள்ளுவர் வகுத்த குடிமை இயல்	29
16. நல்லரசும் நாட்டு வளமும்	31
17. இருவேறு உலகத் தியற்கை	32
18. திருவள்ளுவரின் அறிவு நட்பு	35
19. திருக்குறள் புரட்சி ஏடு	36
20. உளவுக்கலை பற்றி வள்ளுவர்	37
21. தமிழ்மறையே வாழி	39
22. திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புக்கள்	40

எமது நோக்கு

“உள்ளத்தாற் பெய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ள”

என வாழ்வு நெறி புகன்ற திருவள்ளுவர் ஈராயிரம் ஆண்டு மலர் இனிது மலர்ந்துளது. எமது வேண்டுகோளைப் பொருட்படுத்தி வாழ்த்துரை, கட்டுரை, கவிதை என்பன அன்புடன் வழங்கிய பெருந்தகையாளருக்கு வணக்கமும் வாழ்த்தும் உரியனவாகுக. ஈராயிர ஆண்டு விழாவும், தமிழ் மறைக்கழக பதினாறுவது ஆண்டு விழாவும், இம்மலரும் மலரக் காரணமாக விளங்கும் பெருந் தலைவருக்கும் எங்கள் மனங் கனிந்த வாழ்த்துக்கள். விழாச் சபையாருக்கும் பெருந் தலையுதவிய கிளிநொச்சிப் பகுதி மக்களுக்கும், செல்வர்களுக்கும் விளம்பரங்கள் தந்து எமை ஊக்கிய வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும், தொண்டெலாம் புரிந்து ஒப்புரவொழுகும் அனைவோர்க்கும் எங்கள் அன்பு நன்றியும் வணக்கமும் உரியனவாகுக.

தமிழ்மறை தந்த வள்ளலாரை வாழ்த்துரை — கட்டுரை — கவிதை ஈந்த பண்பாட்டாளர் வணங்குகிறார்கள், வாழ்த்துகிறார்கள், அழைக்கின்றார்கள், ஆராய்கின்றார்கள், மணிவாசகர்—காந்தியார்—அப்பர் போன்ற பல பாத்திரங்களாகி நயக்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனையோ வகைகளில் அளவளாவி மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

பண்டிதமணி — ம. பொ. சி. — பேராசிரியர் — கலாநிதிகள் — வித்துவான்கள் — பண்டிதை — பண்டிதர்கள் மணிமணியாக வடிக்கும் அழதோவியங்களை மலரில் கண்டு உணர்ந்து மகிழுங்கள். வள்ளுவதேவரின் பாதமலர்களுக்கு உலகம் இட்டு வணங்கும் தமிழ் மலராக இம்மலர் அமைவதாக.

வணக்கம்

கிளிநொச்சி
தி. ஆ. 2000
(1969)

மலர்க்குழு

“இற்றைக்கு நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் 1860-ம் ஆண்டில்
திருக்குறளைப் பரிமேலழகர் உரையுடன் திருத்தமுற
அச்சிற் பதித்து நமக்கு வழங்கிய வள்ளல்
நாவலர் பெருமான்”

பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் எம். ஏ.

பா. உ. கிளிநொச்சி

தமிழ்மறைக் கழகத் தலைவர், திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு
விழாச் சபைத் தலைவர்

வாழ்த்துரை

“திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு நிறைவுவிழாச் சபைத் தலைவராகையால் நீங்களும் ஒரு வாழ்த்துரை தருக” என்று பணித் தனர் மலர் ஆசிரியர்கள். எனவே இதனை எழுதுகின்றேன்.

எண்ணியது நிகழ்வதைக் காண்பது மகிழ்ச்சிக் குரியது; எண்ணியது எண்ணியதிலும் சிறப்பாக—மேலாக நிகழ்வதைக் காண்பது பெருமகிழ்ச்சிக்குரியது. இன்று நான் பெருமகிழ்வெய்துகிறேன்.

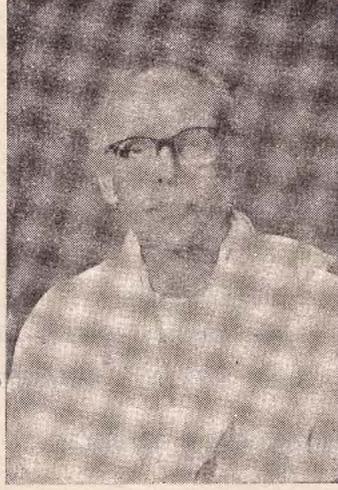
பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் (நான்) தமிழ்மறைக் கழகத்தைத் தொடக்கியபொழுது 1969 ஆம் ஆண்டிலே திருவள்ளூரின் ஈராயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைப் பெருவிழாவாகத் தமிழர் வாழும் எல்லா நாடுகளிலும் கொண்டாடச் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினேன். எனது எண்ணத்தைத் தமிழ்மறைக் கழக அறிக்கைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் வெளியிட்டேன். “தமிழ் மறைக் கழகம்” தொடங்கிய நாள்தொட்டு இன்றுவரை இதனை நிறைவேற்றாதற்கு என்னால் இயன்றவற்றைச் செய்துவருகின்றேன்.

இன்று தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் அன்பர்கள் திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழாவினைக் கொண்டாடுகிறார்கள். இந்த விழாவினைத் தமிழர்கள் மட்டும் கொண்டாடவில்லை. தமிழ்நாட்டு அரசுக் கொண்டாடுகின்றது. உலகத்திலே வேறு எந்த அரசும் ஒரு புலவரைக் கொண்டாடாத முறையிலே பெருஞ்சிறப்புடன் கொண்டாடுகின்றது தமிழ் நாட்டரசு. இத்தகையதோர் தமிழ்அரசு உருவாகித் திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டை இத்தகைய பெருஞ்சிறப்புடன் கொண்டாடு மென்று அன்று நான் எண்ணவில்லை. இன்று இதனைக் காணும்போது நான் பெருமகிழ்வு எய்துகின்றேன்.

இலங்கையிலே எங்களுக்குப் பங்குள்ள ஓர் அரசு — எங்கள் எண்ணங்களுக்கு — வேண்டுகோள்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்துச் செயற்படும் அரசு — இருப்பின் அந்த அரசும் இந்த ஈராயிரம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாட முன்வந்திருக்கும். பாராளுமன்ற உறுப்பினன் என்ற முறையில் என்நிலையை — உரிமையைப் பயன்படுத்தி இலங்கை அரசையும் இவ்விழாவில் ஈடுபடச் செய்ய முயன்றேன்; திருவள்ளூர் முத்திரை வெளியிடுமாறும் கேட்டுள்ளேன். அரசியலோடு தொடர்புடையவன் என்ற முறையில் எனது கடமையைச் செய்துள்ளேன். எனக்கு வாய்ந்த அரசியல் நிலையை இப்பணிக்குப் பயன்படுத்தினேன். இந்நிலையைப் பயன்படுத்தி எனது தொகுதியில் இத் திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு நிறைவுவிழாச் சபையினை அன்பர்களுடைய ஆதரவுடன் அமைத்தேன். இதுவும் நான் அன்று எதிர்பாராதது ஒன்று.

அன்பர்கள் எல்லோரும் இச்சபையின் ஆக்கத்துக்கு ஊக்கத்துடன் ஒன்றுபட்டு உழைத்தார்கள். இதனால் இந்தத் திருக்குறள் மாநாடும், ஈராயிரம் ஆண்டு விழாவும், இந்த மலரும் மலர்ந்து பொலிகின்றன. இப்பணிகளால் “பகுத்துண்டு பல்லுயிராம்பும்” உள்பாங்கு எல்லோருக்கும் உண்டாக வேண்டுமென விழைகின்றேன்.

இப்பணிகளில் ஈடுபட்டு உழைத்த அன்பர்கள் எல்லோருக்கும் என் நன்றியும் பாராட்டும் உரியன.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

வாழ்த்தும் வணக்கமும்

அறத்துக்குப் பலன் “மனத்துக்கண் மாசிலனாதல்” பற்றுக் களைப் பெறுகிற முறையிற் பெற்று விடுகிற முறையில் விட்டவழி மனம் தூய்மையுமும், மனம் தூய்மை உற்றவழிப் பொருளின் இரகசியம் புலமாம். காணப்பட்ட உலகு, ‘ஆதிபகவன்முதற்று’ என்கின்ற மெய்யுணர்வு தலைப்படும்.

காமத்துப்பால் அருண்முகம்; ஞானம்சம்

இவ்வாற்றால் வள்ளுவர் வாய்மொழி வேதாகமம்; தேவாமிர்தம்

அருமந்த இந்த தேவாமிர்தத்தை இற்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், 1860-ம் ஆண்டில் பரிமேலழகருரையுடன் திருத்தமுற அச்சிற் பதித்து நமக்கு வழங்கிய வள்ளல் நாவலர் பெருமானை வள்ளுவர் தேவர் நாவலர் பெருமானை வாழ்த்தி வள்ளுவதேவருக்கு வணக்கம் செய்வோமாக;

ம. பொ. சிவஞானம்

தமிழரசுக் கழகத் தலைவர், சட்ட மன்ற உறுப்பினர், சென்னை.

வாழ்த்துரை

திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டுவிழாச் பைச சர்ப்பில் மலர் வெளியிடுவதறிந்து மகிழ்ச்சி.

மலர், வள்ளூர் உள்ளத்தினையும் அவர் உள்ளத்தில் அடங்கியுள்ள சாதி — சமய—வருண—வர்க்க—வேறுபாடுகளற்ற புது உலகத்தினையும் காட்டுவதாக.

சபைக்கு எனது பாராட்டு.

வி. செல்வநாயகம் எம். ஏ.

பேராசிரியர் தமிழ்த்தறை பல்கலைக் கழகம் பேராதனை

வாழ்த்துரை

திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு ஒரு மலரை அவ் விழாச் சபையினர் வெளியிட இருப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். தெய்வப் புலவன் தந்த திருக்குறளை மக்கள் எல்லோரும் படித்துப் பயன் எய்துதலையே தம் நோக்கமாகக் கொண்டு உழைத்துவரும் அவ்விழாச் சபையினரின் நன்முயற்சி இனிது நிறைவேற எல்லாம் வல்ல இறைவனருள் பாலிப்பதாக.

கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை

தமிழ்த்துறை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் பேராசிரியர்

திருவள்ளூர் ஒரு தனிப்பிறவி அவர் ஒரு சிறு நூல் இயற்றியுள்ளார். யாப்புவுகைகளுள் மிகவும் குறுகிய வடிவமான குறள் வெண்பாவினாலேயே, அந்த நூலும் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறளுக்குப் பின்பு தமிழ்நாட்டில் ஆயிரக் கணக்கான நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. சில நூல்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் திருக்குறளின் ஒளி மழுங்கவில்லை.

“காலம் என்பது கறங்குபோற் சுழன்று மேலது கீழாய்க் கீழது மேலாய் மாற்றிடுந் தோற்றம்” என்ற செய்யுட் பகுதியின் பொருள் ஒரு பேருண்மை. திருக்குறளையும் காலம் பாதித்தது. அடிமை வாழ்வில் அகப்பட்டுச் சோர்ந்து துயில்கொண்ட தமிழகம் திருக்குறளை மறந்தது.

திருக்குறள் இலட்சிய வாழ்வைச் காட்டுகிறது. மனிதனின் உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் காரணம் இலட்சிய வாழ்வு உண்மையும் இன்மையுமே ஆகும்.

பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை என்று வள்ளுவர் கூறினார். இவ்வுலகில் நல்வாழ்வு வாழ பொருள் அவசியம் வேண்டும் ஆனால் பொருள் தேடுவதே நல்வாழ்வு ஆகிவிடாது. பண்பான வாழ்வுக்குப் பொருள் உதவும்தே நல்வாழ்வு ஏற்படுகிறது.

தமிழருக்கு வாழ்க்கையில் பண்புமிக இடமிருக்கிறது; உலகத்தார் வாழ்க்கையில் பண்பு உயர இடமிருக்கிறது. பண்பை உயர்த்தவல்ல இலட்சியம் திருக்குறளில் காணப்படுகிறது.

திருக்குறளை யாவரும் அறியச் செய்யும் தெய்வப் பணியில் முனையும் இந்த மலருக்கு என் நல்லாசிகள் உரித்தாகுக.

இ. யோகநாதன் பி. ஏ. சி. ஏ. எஸ்.

வாழ்த்துரை

தமிழ்மொழியில் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் யாவற்றிலும் தமிழர் மட்டுமன்றிப் பிற இனத்தராலும் படித்துத் தலைசிறந்தது எனக் கருதப்படுவது திருக்குறள். இழங்கோ மூதல் வரகவி பாரதியார் ஈரூக நேர்முகமாகவோ மறை முகமாகவோ வள்ளுவர் கருத்தினை எடுத்தாளாத—பாராட்டாத புலவர்கள் இவர்.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வரன்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என பாரதியார் அன்று வள்ளுவருக்கும் அவர் பிறந்த தமிழ் நாட்டிற்கும் புகழ்மலை சூட்டினர். அத்தகைய குறள் ஒரு சாதி யினருக்கோ ஒரு கலத்தினருக்கோ ஒரு நாட்டினருக்கோ மட்டும் உரியதல்ல, எல்லோருக்கும் எக்காலத்துக்கும் என் நாட்டுக்கு முரிய அரிய நூல் அது.

தமிழைப் பற்றியோ தமிழ் நாட்டினைப் பற்றியோ அறியாதார் பலர். குறளைப் பற்றியும் அதன் பெருமை பற்றியும் அறிந்திருக்கின்றனர். குறளிலே தமிழ்ப்பண்பு பிரதிபலிப்பதனை நாம் காணலாம். “யாது மூரே யாவரும் கேளிர்” “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” போன்ற பண்டைத் தமிழரின் பரந்த நோக்குகள் வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் நெறியைக் கூறும் குறளில் வெளிப்படையாகக் காணலாம் இது சாதி மத பேதம் கடந்த ஒருவன் உயர்வு தாழ்வு அவற்றினாலே ஏற்படுவதில்லை என முழங்குகின்றது. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொல்வா செய் தொழில் வேற்றுமையால் என்னும் குறளில் அதனை வள்ளுவர் வடிவுறச் சித்தரிக்கின்றார்

எனவே வள்ளுவர் வாழ்க்கை நெறி வையகமெல்லாம் பரவ வேண்டும் என்ற ஆசையால் எங்கள் கிளிநொச்சிப் பகுதியிலும் அப்பெருந்தகைக்கு விழா எடுக்கும் நூலில் எனது ஆசிரியர் சேர்வன ஆக.

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2000

பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் எம். ஏ. பி. ஓ. எல்.

இக் காலத்திலே வரலாற்றுக்கும் பிறவற்றுக்கும் கால எல்லையாகக் கிறித்த தொடர் ஆண்டை மக்களிற் பெரும்பாலார் கொண்டுள்ள உலக வரலாற்றிலே கிறித்துநாதர் அவதாரம் சிறந்ததொரு நிகழ்ச்சியாகக் கொள்ளப்பட்டபடியாலும், அறிவியற்றுறையிலும் அரசியற்றுறையிலும் முன்னேற்றமடைந்த மேலைத் தேயங்களில் வாழும் மக்களிற் பெரும்பாலானோர் கிறித்த சமயத்தினராகையாலும் கிறித்த தொடராண்டு சிறப்படைந்து நிலைத்துள்ளது. இதனைவிடத் தமிழ்பஞ்சாங்கங்களிற் பின்வரும் தொடராண்டுகளுங் குறிக்கப்படுகின்றன.

சிருட்டியாதி வருடம், கலியுக வருடம், சாலிவாகன சக வருடம், விக்கிரம சக வருடம், புத்த வருடம், இந்தத் தொடர் ஆண்டுகள் யாவும் சமயங்களோடும் பிறநாட்டு அரசர்களோடும் தொடர்புடையனவாயிருக்கின்றனவேயன்றித் தமிழ்மொழியோடும் தமிழினத்தோடும் தொடர்புடையனவாயமையவில்லை.

தமிழ் அரசர்களுடைய கல்வெட்டுக்களிலே காணப்படும் காலக் கணக்குகள் அவர்கள் முடிதடி ஆளத் தொடங்கின ஆண்டிலிருந்தே கணிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மக்களிடையே பெருவழக்கிலிருக்கும் சாலிவாகன சக வருடம் அக் கல்வெட்டுக்களில் இடம் பெறவில்லை.

வெட்கக்கேடு

இச் சாலிவாகன சகவருடம் சாலிவாகனன் எனும் வடநாட்டு அரசனால் இற்றைக்கு 1880 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிலைநாட்டப்பட்ட தென்பர். இவ்வரசனுக்கு முன்னர்ப் பல்லாயிர ஆண்டுகளாக நயத்தக்க நாகரிகத்துடன் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் தம் நாட்டுப் பெருமகன் ஒருவனுடன் இணைந்த தொடர் ஆண்டை நிலைநாட்ட முயலாதது பெரும் விந்தையாக இருக்கிறது. வடநாட்டரசன் ஒருவன் நிலைப்படுத்திய ஒரு தொடர் ஆண்டை வரவேற்று வழங்கித் தமிழினத்தின் பழமையையும் - பண்பையும் சிறப்பையும் செல்வாக்கையும் சிதைத்து வந்தமை பெரும் வெக்கத்துக்கிடமானதாகவும் இருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டிலே, தமிழ் மக்களிடையே நிகழ்ந்த மானக் கேடான நகைப்புக்கிடமான செயல் இது ஒன்றுதானா? தமிழ் நாட்டுப் பணத்தைக் கொண்டு தமிழ் மன்னர்கள். தமிழ் நாட்டிலே, தமிழர்களுக்காகக் கட்டுவித்த கோவில்களிலே; தமிழ் மக்கள் வழிபடுங் கோவில்களிலே தமிழ் மொழிக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் மக்களால் தமிழிசை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டு ஊர்களின் தனித் தமிழ்ப் பெயர்கள் பிறமொழிப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மக்களின் பெயர்கள் கூடத் தமிழ்ப் பெயர்களாக

அமையவில்லை. சென்னை மாகாணத்துக்கு இன்னும் “தமிழ்நாடு” எனும் பெயர் வைக்கப்படவில்லை. வட இந்தியாவிலே தமிழர்கள் “மதராசிகள்” என வழங்கப்படுகிறார்களேயன்றி “தமிழர்கள்” எனப் போற்றப்படவில்லை. நம் மக்களிற பலரைப் பிடித்துள்ள “தீண்டாமைப் பேய்” இன்னும் அவர்களை ஆட்டுகிறது.

“கற்றோன்றி மண் தோன்றக் காலத்தே..... முற்றோன்றி முத்தகுடி” என்று தன்னைப் புகழும் தமிழினம் - பழமை பாராட்டும் தமிழினம் - இன்று தன் தாழ்வையும் வீழ்ச்சியையும் சிறிது சிந்தித்தல் வேண்டும். வாய்ச் சொல்லில் வீரர்களாவதிற் பயனில்லை. மானத்துடன் தலைநிமிர்ந்து வாழுவதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். தமிழ் இனத்திற்கு இழிவு தரும் சின்னங்களையும் செயல்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் ஒழித்துவிடல் வேண்டும்.

திருவள்ளூர் தொடர் ஆண்டு

பழமையும் செழுமையும் வாய்ந்த மொழியையும், வளப்பும் வளமும் நிறைந்த இலக்கியத்தையும், சீரும் சிறப்பும் பொருந்திய நாகரீகத்தையுமுடைய தமிழ் இனத்திற்கு அவ்வினப் பெரியார் ஒருவருடன் தொடர்புடைய தொடர்ஆண்டு வேண்டுமென மறைமலையடிகள் திரு வி. க. முதலிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் உணர்ந்தார்கள். திருவள்ளூர் தொடர் ஆண்டைத் தமிழ் மக்கள் வழங்கவேண்டுமெனக் கூறினார்கள்.

பல சமயத்தவர்களாக வாழும் தமிழ்மக்கள் யாவராலும் போற்றப்

படும் பெருமை வாய்ந்தவர் திருவள்ளுவரேயாவார். தமிழினம் பல்லாண்டு காலமாக வாழ்ந்து கண்ட உண்மைகளை உலகம் முழுவதும் ஏற்கத்தக்க முறையில் எடுத்துரைக்கும் நூல் அவர் இயற்றிய திருக்குறளேயாகும். இந்த நூலுக்கு இணையான தொரு இலக்கிய நூல் இந்த உலகில் இல்லை. இதனாலேயே, இந்த நூலைத் தந்து தமிழின் பெருமையையும், தமிழரின் சிறப்பையும் உலகறியச் செய்த திருவள்ளுவருக்கு அறிஞர் வரிசையில் முதலிடத்தைத் தமிழ்மக்கள் அன்றும் இன்றும் கொடுத்துள்ளார். எனவே தமிழரின் தொடர்ஆண்டு திருவள்ளூர் ஆண்டென வழங்கப்படுதல் பல்லாற்றாலும் பொருத்தமுடையதே.

தி. ஆ. வழங்குவதில் உள்ள சிறப்புகள்

திருவள்ளூர் தொடர் ஆண்டை நாம் வழங்குவதால் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் நாகரீகச் சிறப்பையும், பண்பாட்டின் உயர்வையும் நினைக்கும் வாய்ப்பைப் பெறுகிறோம். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருவள்ளூர் கூறிய வியக்கத்தகு கருத்துக்கள் அவருள்ளத்திலே தோன்றுதற்கேற்ற சூழ்நிலையையும் நிலைக்களனையும் உண்டாக்குவதற்கு, அவருக்கு முன்னரும் பல்லாயிர ஆண்டுகளாகத் தமிழ்மக்கள் நல்ல நாகரீகம் படைத்தவர்களாக வாழ்ந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் அறிகிறோம். சுருங்கக் கூறின் திருவள்ளூர் தொடர் ஆண்டு தமிழினத்தின் பல்லாயிர ஆண்டு வாழ்வைப்-பண்புமிக்க நாகரீக வாழ்வை - உலகத்துக்கு உணர்த்தத்தக்கது எனலாம்.

மேலும் திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டை நாம் வழங்குவதால் திருவள்ளுவரையும் அவருடைய நூலையும் அடிக்கடி நினைக்கிறோம். இந்த நினைப்புத் திருவள்ளுவருடைய அறிவுரைகளை எமது வாழ்வில் வழிகாட்டிகளாகக் கொள்ளுவதற்குப் பெரிதும் உதவும். சிறுவர்கள் உள்ளத்திலும் இத் தொடர் ஆண்டு, திருவள்ளுவர் யார்? அவரை ஏன் போற்றுதல் வேண்டும்? என்பன போன்ற ஆராய்ச்சிகளைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் அவர்களிடத்திலே திருவள்ளுவரைப் பற்றிய அறிவு இளமையிலே உண்டாகும். அவர்கள் வாழவும் வளம்பெறும்.

பிறநாட்டார் திகைப்பும் வியப்பும்

திருவள்ளுவரைப் போற்றுகிறதற்கும் அவருக்கு எமது நன்றியை யுரிமைப் படுத்துதற்கும் திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டு நமக்கு வாய்ப்பளிக்கிறது. திருவள்ளுவரைப் போற்றுவதாற் பிறநாட்டறிஞருடைய வியப்புக்கும் மதிப்புக்கும் ஆளாகிறோம்; என்பதையும் நாம் மறுத்தல் கூடாது. பிறமொழிகளில் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய நூல்கள் சாதாரண மக்களால் இப்பொழுது படித்தறிய முடியாதனவாய்ப் போய்விட்டன. வடமொழியிலே தோன்றிய வேதங்கள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. நமது தமிழ் மொழியில் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றிய இலக்கியங்களோ வெனில் இன்று நம் மக்கள் படித்தறியத் தக்கனவாயிருக்கின்றன. இவற்றுள்ளே திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் யாவரும் - குழந்தைகள் கூட - படித்தறியத் தக்கனவாயிருக்கின்றன. இந்த உலகிலே தமிழ் நாட்டிலே

தான் சமயச் சார்பில்லாத ஒரு நூலை ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகத் தலைமுறை தலைமுறையாகப் போற்றிவருகிறோம். படித்துப் பயன்பெற்று வருகிறோம். பழமைக்கும் பழமையாகவும், புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் விளங்கும் இந்நூலையும் இதன் ஆசிரியரையும் இன்றும் நாம் யாவரும் பலவாறு போன்றுகிறோம் என்பதை அறியும் பொழுது, பிறநாட்டார் திகைப்பும் வியப்பும் அடைகின்றனர். இதற்குச் சான்றாக ஒரு செய்தியினைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

எமது தமிழ் மறைக் கழகம் கொழும்பில் நடத்திய ஐந்தாவது மாநாட்டிலே திருக்குறளைப் பற்றிப் பேசுதற்கு இசையுமாறு உலகப் பேரறிஞராகிய அல்பேட் சுவைச்சருக்கு எழுதினேன். மாநாட்டிற் கலந்து கொள்ள முடியாத தம் நிலைமையை விளக்கி அவர் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் "ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய திருக்குறள் இன்று தமிழ் மக்கள் எவ்வாறு போற்றுகிறார்கள் என்பதை நேரிற் பார்த்து அறிய ஆவலுடையவரையிருந்தேன்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"திருக்குறளைத் தமிழ்மறை எனப் போற்றுகிறோம். அதன் ஆசிரியருக்கு ஊர்தோறும் விழா எடுக்கிறோம். வீடுதோறும் அவர் திருநாளைக் கொண்டாடுவிக்க முயல்கிறோம்" என்று யான் அவருக்கு எழுதினேன். இச்செய்திகளை அறிந்து அவர் அளவிலாத மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

இன்னும் 12 ஆண்டுகளில் தி. ஆ. 2000 கொண்டாடு.

“திருவள்ளுவரின் பெயரால் ஒரு தொடர் ஆண்டையும் நிலைநாட்டித் தமிழ்மக்கள் யாவரும் அதனை வளங்கி வருகின்றனர்” என்று பிறநாட்டார் கூறத்தக்க நிலைமையை நாம் விரைவில் உண்டாக்குதல் வேண்டும். திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டை இன்று பலர் வழங்குகிறார்கள். இதுவரை இதனைப் பற்றி எண்ணாதவர்கள் இனித் தயங்காமல் இத் தொடர் ஆண்டை வழங்குவதற்கு முன்வரல் வேண்டும்.

திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டினை மறைமலை அடிகள் கணித்த முறைப்படியே இன்று நாம் வழங்குகிறோம். இப்பொழுது 1988-ம் ஆண்டு நடக்கிறது. திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டை முதல் நாளிற் பிறக்கிறது. கிறித்த தொடர் ஆண்டுத் தொடக்கத்துக்கு 31 ஆண்டுகள் முந்தித் தொடங்குகிறது. திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டில் ஈராயிரம் ஆண்டு கி. பி. 1969 ஆகும். திருவள்ளுவருடைய ஈராயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழாவை 1969 இல் உலகம் முழுவதும் சிறப்பாகக் கொண்டாடச் செய்தல் வேண்டும்.

திருவள்ளுவர் திருநாளை வைகாசி அனுடத்திலே தமிழ்கூறு நல்லுலகம் இப்பொழுது கொண்டாடுகிறது. எனவே 1969 இல் வைகாசி மாதம் முழுவதும் திருவள்ளுவருடைய ஈராயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடுமாறு எமது தமிழ்மறைக் கழகம் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளது.

திருவள்ளுவர் ஆண்டு ஈராயிரத்துக்குமுன் தமிழ் பேசும் மக்கள் யாவரும் தமிழுக்கு எல்லாத் துறையிலும் முதன்மை கொடுத்தற்கும், திருவள்ளுவர் திருநாளை ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கொண்டாடுதற்கும் திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டை வழங்குதற்கும் முயல்வார்களாக. துளங்காது தூக்கம் கடிந்து தொழிலாற்று வார்களாக. திருவள்ளுவர் ஆண்டு ஈராயிரத்துக்கு (தி. ஆ. 2000) இன்னும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளே இருக்கின்றன.

“அரியவற்றன் என்னை அரிதே பெரியவர் பெணித்தராய்க் கோளம்”

— தமிழ்மறை 443

உலகம் முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்தலாம்

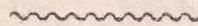
“ஆயிரக்கணக்காய் குழுமியிருக்கும் உங்கள் எல்லோருக்கும் நான் நல்வரவு கூறுகிறேன். உங்களிடையே வேற்றுமைகள் இருக்கக்கூடும். சமய வேற்றுமை, மொழி வேற்றுமை, குல வேற்றுமை, கருத்து வேற்றுமை முதலிய பல வேற்றுமைகளால் இயற்கையாய்ப் பிரிவு பட்டிருக்கும் நீங்கள், இன்று ஒரு மனப்பட்டு இங்கே கூடியிருப்பது போற்றத் தகுந்ததொரு செயலாகும். இவ்வாறு வேற்றுமை மலிந்துள்ள நம் நாட்டு மக்களெல்லோரையும் ஒன்றுபடுத்தவேண்டுமென்பதே இன்றைய விழாக் கொண்டாட்டத்தின் நோக்கமாகும். தமிழ்நாடு மட்டுமல்லாமல், இந்தியா முழுவதும், உலகம் முழுவதும் எத்தகைய வேற்றுமையுமின்றி ஒருமைப்பட்டு உலக நன்மை கருதிச் செயலாற்ற வேண்டுமென்பதே இக்கட்டத்தின் கொள்கையாகும். அக்கொள்கைக்கு எவ்வாற்றாலும் உகந்த ஆசிரியர் திருவள்ளுவரே.”

—1935 இல் நிறுவப்பட்ட திருவள்ளுவர் திருநாட்கழக தலைவர் கா. நம்ச்சீவாய முதலியார் அவர்கள் சென்னையில் அவ்வாண்டு மேத் திங்கள் 18, 19ஆம் நாட்களில் நடைபெற்ற திருவள்ளுவர் திருநாட் கொண்டாட்டத்

திற்போது நிகழ்த்திய உரையில் ஒரு பகுதி.

“பல்வேறு வகைகளில் சிதறிக் கிடக்கும் தமிழ் மக்கள் நம் தெய்வப் புலவரின் நன்வழியாகிய ஒரு நெறிப்படுவார்களாயின், அதன் வழித்தாய்ப் பிற்காலத்துண்டாம் பெரும் பயனை அளவிட்டுரைக்க இயலாது. எல்லா மக்களையும் ஒரு முகப்படுத்தற்கு இதுவே சாலச் சிறந்த முறையாம். எல்லா மக்களும் பல துறையிலும் ஒரே கருத்துடையராய் விளங்குவராயின், அதைவிட நாட்டிற்கு நலம் பயப்பது வேறியாது? இதன் உண்மை உணர்ந்து மக்கள் இக்கொள்கையை மேற்கொள்வார்களானால் சிறப்பாகத் தமிழ் மக்கட்கும், பொதுவாக எல்லா நாட்டவர்க்கும் மேன்மேல், இன்பம் பொங்கி வளர்தல் ஒருதலை. வேண்டிய வேண்டியாங்க் கெய்தற்கு உறுதுணையாக விளங்கும் ஒற்றுமை என்னுஞ் செல்வத்தை உடனே அடையலாம். பின்னர் ஒவ்வொன்றாக நினைத்தவனைத்தும் கைகூடப் பெறலாம். நம் நாடு தெய்வத் திருநாடாக விளங்கும் செந்தமிழ் மாது நம்மிடையிலே அகங்களி துளும்ப, முகமலர்ச்சி எய்தத் திருநடம் புரிவாள். உலக மெல்லாம் இன்பவெள்ளம் ஊற்றெடுத்த தோடக் காணலாம்”.

— திருவள்ளுவர் திருநாட்கழக அறிக்கையில் ஒருபகுதி

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

திருவள்ளுவ நாயனரை மாசி உத்தரகாரர்களுடனும் சேர்ந்து கொண்டாடுகிறேன்; வைகாசி அனுஷகாரர்களுடனும் கொண்டாடுகிறேன். நாயனரோடு தொடர்புபட்டு இன்னும் பல நட்சத்திரங்கள் பிரபலம் அடைந்தாலோ என்றும் வாயூறுகின்றேன். தமிழுக்கு அழகுசெய்த — தாரணிக்கே வழிசெய்த தேவப்பிராணை இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களிலும் கொண்டாடினாலும் கொண்டாடித் தீராது மாசி உத்தரத்தை அடைந்த குருபூசைத் தினமாகக் கொண்டாடுவதில் தங்க

ளுக்கும் பிறருக்கும் அபிப்பிராய பேத மில்லாத போது வைகாசி அனுடத்தை அவதரித்த தினமாகக் கொண்டாடுவதில் நிறையன்றிக் குறை யொன்று மில்லையே. தேசத்தை அணி செய்த மகானுக்கு நல்லதொரு வசந்த காலமும் வாய்த்திருக்கிறது. இந்த நல்ல காலத்திலே தாய் நாடும் சேய் நாடும் ஒன்றுபடுவதாக சேய் நாட்டிலே கீழ் நாடும் வடநாடும் ஒருமை உறுக.

(13-6-53)

இணையற்ற ஞான நூல்

[அல்பேர்ட் சுவைட்சர் என்பவர் எழுதிய 'இந்திய சிந்தனை' என்ற நூலில், திருக்குறளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களில் சிலவற்றைக் கீழே காண்க, அல்பேர்ட் சுவைட்சர் நோபல் பரிசுகள் பல பெற்ற பேரறிஞர் தத்துவம், சமயம், சமீதம் எனும் மூன்றிலும் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர், ஜெர்மன் தேசத்துத் தோன்றிய இந்த ஞானியார் மத்திய ஆபிரிக்காவுக்குச் சென்று அங்கு ஒரு வைத்தியசாலையை கிறிஸ்திக்குஷ்ட கோயாளருக்குச் சிசிச்சை செய்து வருகிறார். இயேசு கிறித்துவின் அவதாரமென அறிஞரார் போற்றப்படுகிறார்.]

பகவத் கிதையிலே கர்மத்தின் முதன்மைபைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனினும், பகவத் கிதையின் கூற்று ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று. பற்றற்ற விருப்பு வெறுப்பற்ற கர்மத்

தைச் செய்வதால் பரத்துவத்தை அடையலாம் என்பதே பகவத் கிதையின் கொள்கை. கடவுளிடத்திலே மனிதன் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்பது பகவத் கிதையின் குறிக்கோள். மனிதன் மனிதனுக்குக் காட்டும் அன்பினால் கடவுளை அடையலாம் என்ற கருத்துப் பகவத் கிதையில் இல்லை. அன்பு சமூகத் தொண்டாக மாறவேண்டும் என்ற கருத்துத் திருக்குறளிலேதான் வற்புறுத்தப்படுகிறது.

மனுதர்ம சாத்திரத்திற் கூறப்பட்டிருப்பது போலக் குறளிலும் ஒழுக்கத்தினால் மனிதனுக்குப் பயன் கிடைக்கிறது என்ற கருத்துக் கூறப்படுகிறது. பிறவிக் கடல்லிருந்து விடுபடுதற்கும், அடுத்த பிறப்பில்

உயர்ந்த நிலையை அடைதற்கும் முயலுதல் வேண்டும் என்று குறளும் கூறுகிறது. இதனோடு பகவத்கீதை யிலும் ஒருபடி மேலே செல்கிறது குறள். கைம்மாறு கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிடிலும் நல்ல செயலைச் செய்வதால் மனத்துக்கு இன்பம் உண்டாகிறது. ஆகையால், நல்ல செயல்களைச் செய்யவேண்டுமென்னும் உண்மையைக் குறள் கூறுகிறது. 'மக்கள் கர்மத்திலே ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது; இதுதான் இயற்கை நியதி' என்று சோர்வுடன் கூறுகிறது பகவத்கீதை. இது வரண்ட கொள்கை. இதற்கு மாறாகக் குறள், 'செயல்களினால் பிறருக்குத் தொண்டாற்றி நன்மை செய்ய முடியும், ஆகையாற் செயலில் ஈடுபடு' என்று முழங்குகிறது.

பகவத்கீதை ஒவ்வொருவருடைய சாதிக்குமுரிய கடமைதான் கடமை என்று போதிக்கிறது. குறளோ எது நன்மையோ அதைச் செய்வதுதான் கடமை என்று கூறுகிறது. செயலில் ஈடுபடுவதால் மக்களுக்கு இன்பம் உண்டாகின்றது என்ற கருத்தை இந்திய இலக்கியத்தில் வேறெங்கும் காணல் முடியாது இக் கருத்தை வள்ளுவர் பெருமான் அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

உலகம் ஒரு மாயை என்ற கொள்கையில் உள்ள நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு அதனோடு அன்பை அடித்தளமாகக் கொண்டதொண்டு அவசியம் என்பதையும் வள்ளுவர் வற்புறுத்துகிறார். ஒழுக்கமே மக்களுடைய உயர்ந்த குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும் என்பதை மிகுந்த துணிவுடன் அவர் கூறியிருக்கின்றார். ஒவ்வொருவரும் தமக்குத்தாமே செய்ய வேண்டிய கடமை என்ன? மற்றவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமை என்ன? என்பனவற்றைப் பற்றியும் அழகாக வள்ளுவர் பேசுகிறார். உலக இலக்கியத்திலே இவ்வளவு சிறந்துயர்ந்த ஞானம் வேறொரு நூலிலும் கூறப்படவில்லை எனலாம்.

கிறித்து பிறந்த காலத்திலேயே 'உலகம் உண்மையானது தான், மாயை அன்று,' என்ற கொள்கை இந்தியாவிற்குப் பரவி இருந்தது. பகவத்கீதை, பௌத்த நூல்கள் முதலியவற்றில் இக்கொள்கை இல்லை. எனினும் குறளாசிரியர் வாயிலாக இக்கொள்கை எங்கும் மெல்ல மெல்லப் பரவிப் பின்னர் சமயத்தலைவர்களினால் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது.

காயும் கனியும்

இரகசிமணி கணக செந்திநாதன்

அடுத்த நாள் வரப்போகும் பொங்கற் பண்டிகைக்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்குவதற்காகக் கிராமத்தில் உள்ள ஒருவன் சந்தைக்குப் போகிறான். புதுப்பாளை வாங்கி விட்டான். சர்க்கரையும் இஞ்சியும் மஞ்சளும் கரும்பும் வாங்கிக்கொண்டான். வீடு திரும்பும் நேரம், சந்தையில் அருமையான மாம்பழங்கள் குவியலாகக் கிடந்தன. எங்கிருந்து வந்தனவோ அவை? அவனுக்கு நாக்கில் ஜலம் ஊறியது. நல்லதாக இரண்டு வாங்கிச் சாப்பிட நினைத்தான். மடியில் பணமும் இருந்தது. மாம்பழக் குவியல் இருந்தது. மாம்பழக் குவியலில் இருந்து கண்ணுக்குக் கவர்ச்சியான இரண்டைப் பொறுக்கி எடுத்தான். விலை கேட்டு வாங்கிக்கொண்டான். மாம்பழம் வைத்திருந்தவன் உள்ளூர ஒரு நமட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தான். அவன் சிரித்ததற்குக் காரணம் இருக்கிறது. கிராமத்தான் பொறுக்கி எடுத்த இரண்டும் பழங்கள் அல்ல காய்கள். “மோட்டுப் பயல்! எவ்வளவு அருமையான பழங்கள் இக் குவியலிலிருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் விட்டுவிட்டுப் புளிக் கும காய்களைப் பொறுக்கி எடுக்கிறானே. ஆளுக்கு மூளை கொஞ்சம் மத்திமம் போல இருக்கிறது” என்று மனதினுள் நினைத்துக் கொண்டான். கிராமத்தானுடைய செயலைக்கண்டு மாம்பழம் விற்றவன் தானே சிரிப்பான்? நானும் தான் சிரிப்பேன். நீங்களும் நிச்சயம் சிரிப்பீர்கள்.

ஆனால் எங்கள் எல்லோரையும் பார்த்து வள்ளுவப் பெருந்தகை சிரிக்கிறார். நாம் ஒவ்வொருவரும் கிராமத்தாளைப் போல, ஒவ்வொரு நாளும்— ஒவ்வொரு நிமிடமும்— மாம்பழங்கள் இருக்க வெறும் புளிக் காய்களை விரும்பி உண்ணுகிறோம் என்று எண்ணிச் சிரிக்கிறார். நாங்கள் அப்படி உண்பதில்லை என்கிறீர்களா? வள்ளுவர் பெருமான் எங்களுக்குத் தெரியாமலேயே அதைக் கண்டுபிடித்துக் கூறியுள்ளார்.

அவர் கூறியிருப்பது இது:-

இவிய உளவாக இங்ஊத கூறம்
கனியிருக்கக் காய் கவர்ந்தற்று.

“ஓ! மனிதர்களே, உங்கள் மூடத்தனத்தை என்னென்பது, பிறர்க்கு இனிமை பயக்கச் சொல்லும் சொற்களாக எவ்வளவு சொற்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் விட்டுவிட்டுக் கடிய சொற்களை— உபயோகிக்கிறீர்களே அது தித்திக்கும் கனிகளும் காயும் ஓரிடத்தே இருக்கக் கண்டவன் பழத்தைக் கொள்ளாது காயைக் கொண்ட தன்மையை ஒத்ததுதான்” என்கிறார்.

நல்ல வார்த்தை இருக்கச் சீயவை கூறல் எதுபோலும் எனில், நல்ல பழம் இருக்கக் காயைத் தின்பதற்கு ஒக்கும் என வள்ளுவர் பெருமான் சுருக்கமாக அழகாக நாம் மனதில் பதியக்கூடியதாகக் கூறியிருப்பது நயக்கத்தக்கது.

பிற்காலப் புலவர்களிற் சிலர் எடுத்துக் கொண்ட பொருளை விளக்கக் கூறும் உவமைகளே எம்மை மலைவுறச் செய்யும். அவற்றை விளக்கவே 'மண்டையைப் போட்டு உடைக்கவேண்டும்' வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறும் உவமைகள் சாதாரண படிப் பாளிக்கும் விளக்கக்கூடியவை அதிலும் 'கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று' என்ற உவமையைப் போல எளியதும் இல்லை. இனியதும் இல்லை.

இந்தக் குறளிலும் உவமையிலும் ஆழ்ந்து நோக்கின் ஒரு சிறப்பிருத்தலைக் காணலாம். காய்களை விட்டுக் கனிகளைப் புசித்தல் வேண்டுமென்று தேவர் கூறுகிறாரே, அவரே ஒரு குறளில் நெருஞ்சிப் பழம் என்று பாடியுள்ளார். எனவே நெருஞ்சிப் பழம் புசிக்கலாமா? என்று ஒருவர் ஆசங்கை எழுப்புகிறார். அதற்கு உரையாசிரியராகிய பரிமேலழகர் அருமையாக விடை கூறுகிறார். இனிய சொல், இன்னதை சொல் என்பவற்றில் வரும் இனிய இன்னதை என்பவற்றை கனி, காய் என்பவற்றோடும் சேர்த்து இனிய கனி, இன்னதை காய் என விசேடப் பொருள் கொள்க என்கிறார். அவர் எழுதியிருக்கும் குறிப்பை நோக்கின் பரிமேலழகரது உரை விசேடம் விளங்கும். அவர் எழுதியிருப்பது இது:-

“பொருளை விசேடித்து கின்ற பண்புகள் உவமைக் கண்ணுக்குச் சென்றன. இனிய கனிகள் என்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனி போல அமிழ்தானவற்றை இன்னதை காய்கள் என்றது காஞ்சிரங்காய் போல நஞ்சாவனவற்றை கடுஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவில் தனக்கே இன்னதை என்பதாம்”

'கவர்ந்தற்று' என்ற சொல்லை வைத்துக்கொண்டு தொனிப் பொருளாக காளிங்கர் எழுதிய உரையும் நோக்கத்தக்கது. வேறொரு புறத்துப் போய் முயன்று தேடவேண்டாதபடி

இனியவாகிய சொற்கள் உனது நாவகத்து ஏராளமாக இருக்கின்றனவே அவற்றை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு இன்னதை சொற்களைப் பிறர்க்குச் சூழ்ந்து—தேடி எடுத்து—உபயோகிக்கிறாயே. இது எதுபோல இருக்கிறது தெரியுமா? உன்னுடைய வீட்டிலே இனிய கனிகளை உடைய மரங்கள் ஏராளமாக இருக்கவும் அடுத்த வீட்டுக்காரனது மரத்தில் ஏறி புளிக்கும் காயைப் பறித்து விரும்பி உண்ணுவது போல இருக்கிறது என்கிறார் அவர்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் கையாண்ட இந்த உவமையை ஆழிழிசைக்கன் மிதப்பில் அணைந்த பிரான் — நாவுக்கரசர் — அப்படியே கையாள்வது மனதுக்கு இன்பத்தருவதாயுள்ளது. சைவசமயத்தை விட்டு—சிவபெருமானை வணங்குதலைத் தவிர்த்து—புறச்சமயம் சென்று உழன்றதை நாவுக்கரசர் குறிப்பிடும்தோது “கனியிருக்கக் காய் கவர்ந்த கள்வன்” ஆனேன் என்று குறிப்பிடுகிறார். பாடல் இது:-

மெய்யெனம் வென்றிற் சன்னித்த மேளியார்
நாள் நொராதே
உய்யவா மென்றென்றி புறிதுக்கி புறித்தென்
றுள்ளம் விட்டுக்
கொய்யவா நலர்ரோனை குய்க்குவ நயிராறு
நாநூரவர்க்
கையிற்புறா நொறிந்து கனிபுகுப்பக்காய்கவர்ந்த
கள்வனேனே

திருவள்ளுவர், வாழ்வாங்கு வகுத்த வழிமுறைகளுள் எல்லாவற்றுள்ளும் விடச் சலபமானது இன்சொல்கூறல். அதைத்தானும் மனதில் பதியவைக்க அவர் கூறிய காயும் கனியும் உவமை எளிமையானது. அழுத்தமானது. எல்லோராலும் விளக்கக்கூடியது. ஏதாவது காயை, கனியைக் காணும் போதெல்லாம் வள்ளுவர் வாக்கு உங்கள் நினைவுக்கு வந்தால் உய்வீர்கள் அல்லது நாவுக்கரசர் பாடல் நாவிலே வந்தால் நற்கதி பெறுவீர்கள்.

வாழ்க வள்ளுவர் வாக்கு

இறையும் முறையும்

(கலாநிதி க வித்தியானந்தன்)

“இறை காக்கும் வையகமேலாம் அவளை
முறை காக்கும் முட்டாச் சேயின்”
என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கு.

“மாநிலத்தை எல்லாம் அரசன் காப்பான், அவன் தன்னை நீதி காக்கும் அந் நீதியைத் தடைதேர்ந்த போதும் தடைபடாதபடி செலுத்துவாயின்” என்பது இதன் உரை. இவ்வாறு முட்டாது நீதி செலுத்தியவரிலே தலைசிறந்தவன் கண்ணகி எடுத்துரைத்த சோழமன்னன். பசுவின் கன்றைக் கொன்ற அரசிளங்குமரனைத் தானே கொன்று முறை செய்த அம்மன்னனின் செயல் அரசநீதிக்கு எடுத்துக்காட்டாயிற்று. கண்ணீர் வடித்த பசுவின் குறைதீர்த்து முறைசெய்த மன்னவனைப் போல, கண்ணீர் வடித்த ஒரு பெண்ணின் குறைதீர்த்து முறைசெய்தல் பாண்டிய மன்னன் கடன் எனக் குறிப்பினால் உணர்த்தினான் கண்ணகி

முட்டாத செங்கோல் செலுத்திய காவலன் ஆட்சி செய்த சோழ நாட்டினருந்து பாண்டி நாட்டிற்குச் சென்று, மதுரையில் அரசன் ஆணையார் கொல்லப்பட்டான் கோவலன். இச்செய்தி காதகக் கெட்டியதும் கண்ணகி விம்மி அழுதாள்; தன் கணவன் கள்வன் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கொடியுற்றதை எண்ணி நெடுமூச்செறிந்தாள். உண்மையை அறியாத உலகம் தன்னைக் “கள்வனின் மனைவி” என்று பழி தூற்றுமே யென ஏங்கினாள். நேரே பாண்டியன் அரண்மனைக்குச்

செல்கின்றாள். கண்ணகியை அரசன் நோக்குகின்றான். கையிலே ஒற்றைச் சிலம்பு இருக்கின்றது. மெய்யிலே புழுதி படர்ந்திருக்கின்றது. வாயிலே வன்சொல் பிறக்கின்றது. கண்ணலே நிர் பெருகுகின்றது.

ஆனால் கைச் சிலம்போ, மெய்ப்புழுதியோ, வாய் வன்சொல்லோ அரசனின் கவனத்தைக் கவரவில்லை. கண்ணிலிருந்து வெள்ளம் போலப் பாய்கின்ற கண்ணீரையே அரசன் காணுகிறான். ஏன்?

அல்லறயட்டு ஆற்றது அழகன் விரம்பே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் மல

என்பது திருக்குறள் அல்லவா? எனவேதான், “நிர் ஒழுகுங் கண்ணுடன் என்முன் நிற்கும் ஆரணங்கே, உனக்கு உற்ற குறை யாது” என நெடுஞ்செழியன் கேட்டான். கண்ணகி தன் வழக்கெடுத்துரைத்தாள். அப்போது கோவலனைக் கள்வனென்றே எண்ணியிருந்தான் பாண்டிய மன்னன். கள்வனைக் கொல்லுதல் வேந்தன் கடமையெனத் திருவள்ளுவர் கூறுவர்.

கொடியிற் கொடியான வேந்தொருந் தல் பைங்கூர்
களைகட்ட நடுநூர் நேர்
என்பதற்கமையக்
கள்வனைக் கோரல் கடுங்கோ ளன்று
வேள்வேற் கோற்றங் காள்
என நீதி முறையை விளம்பினான் மன்னவன்

அப்பொழுது கண்ணகி கொதித்தெழுந்தாள். “கணவன் கள்வனல்லன், அவன் கைப்பட்ட சிலம்பு என்

காலுக்குரியதே. அதனுள் அமைந்த பரல் மாணிக்கம்" என்றுள். உடனே அச் சிலம்பு கொண்டுவரப்பட்டது. எந்தச் சிலம்பு சோழநாட்டிலிருந்து பாண்டிநாட்டுக்குக் கண்ணகியை வரச் செய்ததோ, எந்தச் சிலம்பு அவளின் கணவனாகிய கோவலனுக்கு மரண தண்டனையைத் தேடிக்கொடுத்ததோ எந்தச் சிலம்பு பாண்டிய மரபுக்குப் பழியைத் தேடிற்றோ, அதனைக் கண்டதும் கண்ணகி சிற்றங் கொண்டு கையில் எடுத்து உடைத்து நொறுக்கினாள்

அதனுள்ளிருந்த மாணிக்கப் பரல்கள் சிதறக் கண்ட மன்னவன் தான் செய்த தவற்றினை உணர்ந்தான்; கோவலன் கள்வனல்லன், அவனுயிரைக் கவர்ந்த தானே கள்வன் என்று அறிந்தான்.

யாதே அரசன் யானே கள்வன்
என்பதை காக்கும் தென்புலக் காவல்
எழுந்தர் பிழைத்தது கேடுகவேள் ஆயர்

என்று மயங்கி விழுந்தான் மாண்டான்.

பாண்டியன் உயிர்விட்டது. தன்புகழ் அழிந்ததற்காக அன்று; தமிழ் நாட்டு நீதியை—தம் முன்னோர் பேணிக் காத்த நீதியை—பாதுகாப்பதற்காக, இக்காலத்து மன்னர்போல ஆளும் கட்சித் தலைவர்கள் போல, பிற நாட்டிலிருந்து வந்தவருக்கு வேறு நீதி என்று தன்செயலுக்குச் சமாதானம் கூறியிருக்கலாம். ஆனால் தமர் என்றும் பிறர் என்றும் பாராது யாவர் மாட்டும் ஒப்ப முறை செலுத்துவதே மன்னர் கடமை. அதுவே 'வையகமெல்லாம் இறை காக்கும்' என்பதன் பொருள். அவ்வாறு மன்னன் செய்யாது விட்டால், நீதியைத் தானே அழித்தால், அவ்வநீதி அவனையே அழிக்கும். அதுவே பாண்டியனுக்கு நடைபெற்றது. எந்தக் கொடுங்கோலாட்சிக்கும் நடைபெறும்.

தமிழ்க் குறள்

கோ சுந்தரமூர்த்தி எம். ஏ. விரிவுரையாளர்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு

உலக மொழிகளுள் பலவற்றுள் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கும் ஒரு சில குறிப்பிட்ட நூல்களில் ஒன்று எங்கள் திருக்குறள். தமிழ் தெரியாத மக்களும் அறிஞர்களும் இம் மொழி பெயர்ப்பின்மூலம் திருக்குறளின் பெருமையையும், சிறப்பையும், நுணுக்கத்தையும், ஆழத்தையும், பரப்பையும் பற்றி நாள்தோறும் அறிந்து போற்

றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். எந்த நாட்டுப் பிரசையானாலும் வாழ்வில் எத்தரத்தில் எந்நிலையிலுள்ள குடிமகனாக இருந்தாலும் திருக்குறள் அவருடைய வாழ்விற்குத் தேவையான அனைத்தையும் அள்ளித்தருகிறது.

மற்ற நூல்களுக்கு இல்லாத சிறப்பு இது. பொதுவாக நூல்கள் எழும்பொழுது அவை அக்காலத்தில்

ஏற்பட்ட ஏதோ ஒரு தேவையைப் பூர்த்தி செய்யத்தான் எழுகின்றன. இப்படி எழுகின்ற நூல்களில் சில அக் காலத்திற்குத் தேவையான கருத்துக்களை மட்டும் கொண்டிருந்தால் அவை அக்காலத்தில் மட்டும் படித்துப் பயன்படுத்தப்பட்டு, கால வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு அழிந்து படுகின்றன.

மற்றொருவகை நூல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு தேவையானவைகளை மட்டும் கொண்டுள்ளன. இப்படிப்பட்ட நூல்கள் காலவெள்ளத்தைக் கடந்தாலும் அவை நாடுவிட்டு நாடு சென்று மணம் பரப்ப முடியாமல் போய்விடுகின்றன.

வேறு வகையான நூல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்கோ சமயத்திற்கோ, மட்டும் தேவையானவைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை அந்தந்த இன மக்களாலும், சமயவாதிகளாலும் போற்றப்பட்டு ஒருங்கியே வாழ்கின்றன. மாற்று இனத்தாருக்கும், சமயத்தாருக்கும் இவை ஒரு நாளும் பயன் தராமல் போனதுடன், அவர்களால் விரும்பப்படாமலும் போய் விடுகின்றன.

ஆனால் எங்கள் குறள் இவ்வகையில் எல்லா வகையிலும் மாறுபட்டு நிற்கின்றது. திருக்குறள் எழுந்த

காலத்தில் இருந்த சில பிரச்சனைகளுக்கும் திருக்குறள் பயன்பட்டிருந்தது உண்மை. அதுபோல திருக்குறள் எழுந்த நாட்டிற்குத் தேவையான சில பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு கொடுக்கிறது.

ஆனாலும் குறள் மொழி, நாடு, இனம் இவை கடந்த நூல். ஆகவேதான் இந்நூலை எந்நாட்டவரும், எவ்வினத்தவரும் எக்காலத்தவரும் படித்துச்சுவைப்பதோடு, பயனுமடைகிறார்கள் திருக்குறளின் பொருள் சிறப்பை மற்ற மொழிக்காரர்கள் உணர்ந்து இரசிப்பது என்னவோ உண்மை. ஆனாலும் தமிழர்களாகிய நாங்கள், அல்லது தமிழ் கற்றறிந்தவர்கள் மட்டுமே சுவைக்கக்கூடிய ஒன்று திருக்குறளில் உண்டு.

அதுதான் குறளின் மொழியழகு. இம் மொழியழகை வேறு யாராலும் சுவைக்க முடியாது. வேறு யாரையும் சுவைக்கப் பண்ணவும் முடியாது. எத்தனை தலைசிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளனும் குறளின் மொழியழகை, மொழிச் சிறப்பை மாற்று மொழியில் கொண்டு வர முடியாது. இது எங்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்பட்டுள்ள கொடை. திருக்குறளின் கருத்தழகை அவர்கள் இரசிக்கும்பொழுது நாங்கள் கருத்துடன் தேமதுரத் தமிழோசையை உணர்ந்து உணர்ந்து சுவைக்கலாம்.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சாதனச் செய்யுள்கள்

கலாநிதி கா. இந்திரபாலா
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை

தென்னிந்தியாவிலே கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் ஆகிய சாசனங்களிலிருந்து பெருந்தொகையான பழந்தமிழ்ச் செய்யுள்கள் திரட்டப்பட்டுள்ளன. இலங்கையிலும் பல தமிழ்ச் சாசனங்கள் கிடைத்துள்ள போதிலும், இவற்றிலே மிகக் குறைவாகவே செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. எனினும் நமக்குத் தற்பொழுது கிடைத்துள்ள சில சாசனச் செய்யுள்களுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்புண்டு.

ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் இயற்றிய செய்யுள்கள் இலங்கையில் தான் இயற்றப்பட்டவையா அல்லது அப்புலவர் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில் இயற்றப்பட்டவையா என்பதை நாம் அறியோம். இவருக்குப் பிற்பட்ட காலத்து ஈழத்துப் புலவர்கள் இயற்றியவையாக நமக்குக் கிடைத்துள்ள தமிழ் நூல்கள் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவையல்ல. பூதந்தேவனார் காலத்துக்கும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு மிடையிலே இலங்கையிலே தமிழ்க் குடிகள் வாழ்ந்து வந்திருந்தாலும், அக் காலப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் எதுவுமே கிடைக்கவில்லை எனினும் இக்காலப் பகுதியிலே இயற்றப்பட்ட இரு தமிழ்ச் செய்யுள்களை நாம் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து பெற்றுள்ளோம்.

இவற்றுள் மிக முற்பட்டது அநுராதபுரத்திலே நான்கு நாட்டார் எனும் வணிகக் கணத்தினாலே பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டிலே உள்ளது. இது கி. பி. ஒன்பதாம் அல்லது பத்தாம் நூற்றாண்டிலே பொறிக்கப்பட்டது. இச் செய்யுள் தன்மபாலன் என்னும் பௌத்த பிக்குவைச் சிறப்பித்துக் கூறும் ஒரு செய்யுளாகும். இது ஒரு வெண்பா ஆகும். இச் செய்யுள் பின்வருமாறு:

கி. பி. ஒன்பதாம் அல்லது பத்தாம் நூற்றாண்டிலே பொறிக்கப்பட்டது. இச் செய்யுள் தன்மபாலன் என்னும் பௌத்த பிக்குவைச் சிறப்பித்துக் கூறும் ஒரு செய்யுளாகும். இது ஒரு வெண்பா ஆகும். இச் செய்யுள் பின்வருமாறு:

போத்திரமர்ந்த புண்ணியன் போலெய்யுயிர்க்குத்
தீநெருள் கரக்குஞ் சிந்தையான் - ஆதி
வருதன்மம் குற்றாத மாதவன் மரக்கோவை
யொரு தன்பாரணுளன்.

இதற்குப் பின்பு சாசனங்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற தமிழ்ச் செய்யுள் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலே ஆட்சிபுரிந்த நிஸ்ஸங்க மல்லமன்னன் காலத்திலே பொறிக்கப்பட்ட பண்டுவஸ்ருவாக் கல்வெட்டில் உள்ளது. இது ஒரு விருத்தப்பாவாகும். இச் செய்யுள் பின்வருமாறு:-

தென்னிலங்கைக்கோள் பராக்ரமபாரு நிச்சங்க மலி
லற் கியாண்டகு சிற்
தீனகரன் கறவினைந்த வித்தையிலுத் திரட்டபதி
யேற்பக்கம்
பொள்ளவன் திகழ ஜவர்கண்டன் வனுபேசி
இலங்கை அதிகாரி அருகுதடியுத்
தென்பராக்ரமன் மேனைச் செனெவிதாதன் தீகுப்பி
யான்
மன்னிய சிறப்பில் மலிதகு மரகரன் பராக்ரம அதி
காரிப் பிடுவன யவர்தர
அமைத்தான் மூபுர நகருள் மதிமான் பஞ்சுரன்
மகிர்ந்தோய்

இதற்குப் பின்பு, பதினான்காம் நூற்றாண்டிலே ஆரியச் சக்கரவர்த்தி ஒருவன் சிங்கள இராச்சியத்திலே

பெற்ற வெற்றியைக் குறித்துப் பாடப் பட்ட வெண்பா ஒன்று கோலைப் பகுதியிலே கொட்டகம் என்னும் ஊரிலே கிடைத்த கல்வெட்டிலே காணப்படுகின்றது.

இது பின்வருமாறு:

கங்கணம் வேற்கண்ணிணையாற் காட்டினார்
காமர்வளைப்
பங்கயக்கை மேந்திலதம் பாரித்தார் - பொங்கு
கொலிநீர்த்
சிங்கை நகராயனைச் சேராவனுரேசர்
தங்கள் மடமாதர். தாம்

இறுதியாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலே கோணைஸ்வரக் கோயிலிலே பொறிக்கப்பட்ட ஒரு சரசனச் செய்யுள் இன்று திருகோணமலைக் கோட்டை வாசலிலே காணப்படுகின்றது. இது பெரிதும் சேதமடைந்துள்ளது. எனினும் வெண்பா பின்வருமாறு அமையலாம் என்று கொள்ள இடமுண்டு.

முன்னே குளக்கோடன் மூட்டுந் திருப்பணியை
பின்னே பறங்கி பிரிக்கவே - மன்னவபின்
பொண்ணுத தனையியற்ற வழித்தேவைத்து
எண்ணூர் வருவேந்தர்கள்.

நமது நோக்கு

திருவள்ளூவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டு நிறைவிழா இவ்வாண்டில் தமிழ்குறு நல்லுலகம் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றது. தமிழ் நாட்டரசும் யூன் திங்களில் பெரும் விழாவாகக் கொண்டாட ஒழுங்கு செய்துள்ளது. இந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுமாறு பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வேண்டுகோள் விடுத்த தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வந்த தனிப்பெருமை இலங்கைத் தமிழ் மறைக்கழகத்துக்கே உரியது. அதன் தலைவர் கிளிநொச்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம் அவர்களால் "திருவள்ளூவர் ஆண்டு இரண்டாயிரம் என்ற இக்கட்டுரை 1957 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டது.

இன்று ஈழத்தில் தமிழ்மக்கள் வாழும் எல்லா இடங்களிலும் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதனால் தமிழருக்கும் தமிழுக்கும் உயர்வும் முதன்மையும் சிறந்து ஒங்குதல் நிச்சயம். இக்கட்டுரை இவ்வாண்டிலே தமிழ் மக்களின் சிந்தனைக்கு நல்விருந்தும் உள்ளத்துக்கு பெருமகிழ்வும் ஊட்டுந் தன்மையது என எண்ணி இம் மலரின் முதலில் வெளியிடலானோம்

மலர்க் குழு

வள்ளுவர் கையாண்ட உவமைகள்

எம். சற்குணம். பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) இலங்கை

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதாகக் கருதப்படும் திருக்குறள், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் முதலாகவைத்தெண்ணப்படும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இதனைத் “தெய்வநூல்” என்றும், “முப்பால்” என்றும், “பொய்யா மொழி” என்றும், “தமிழ்மறை” என்றும் போற்றி வந்திருக்கின்றனர். எனவே தான் திருக்குறள் பல்வேறு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்படும் பெருமையைப் பெற்றது. உலகிலே அதிகமான மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள் மூன்று. அவற்றில் முதலில் இருப்பது விவிலிய வேதம். இரண்டாவது திருஞர்ஆன். அடுத்து இருப்பது திருக்குறள். இதன் பெருமை நோக்கியே பெஸ்கி பாதிரியார் லத்தீன் மொழியிலும், டாக்டர் கிரால் ஜேர்மன் மொழியிலும், ஜி. யூ. போப் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்தார்கள் “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே - தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என்று புரட்சிக்கவி பாரதியும் வாயாரப் பாடினான். இத்துணைப் பெருமை வாய்ந்த திருக்குறட் கருத்துக்களை எடுத்துப் போற்றாத கவிஞர்களோ, பேசாத அறிஞர்களோ இல்லை யென்றே கூறலாம். காலம், உலகம், நியதி என்ற அனைத்தையும் கருத்துக்கள் கொண்டு அளந்து நிறுவிச் சென்ற சிறப்புடைப பெருஞானி திருவள்ளுவர் எனலாம். எனவேதான் சாதி, மதம், நிறம், நாடு, கொள்கை, காலம் முதலிய பேறுபாடுகள் இன்றி

எல்லா மக்களுக்கும் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்த ஒப்பற்ற நீதிநூலாக விளங்குகிறது திருக்குறள்.

தமிழ் நாட்டு மக்கள் புலன்வழி இன்பம் துய்த்துச் சமூகநிலையில் கீழ்நிலையடைந்த காலத்திலேயே வள்ளுவர் தோன்றி அறம், நீதிக் கருத்துக்களைச் கூறினார் எனலாம். புறநானூற்றுக் கால வாழ்க்கை முறையைக் கண்டிக்க எழுந்த நூல் இது என அறிஞர்கள் கூறுவர். நாட்டுத் தலைவனும் வீட்டுத் தலைவனும் நல்லொழுக்கம் நற்பண்புகளைப் பழகிக் கொண்டால் ஏதமில்லை என்பதைக் கூறி உடன்பாடாகவும், எதிர்மறையாகவும் தன் கருத்துக்களைப் பதியவைக்கிறார். நல்லவைகளை உடன்பாடாகச் சொல்லும் வள்ளுவர் அடித்து எதிர்மறையாகவும் கூறுவதில் சமர்த்தர் என்றே கூறவேண்டும். கல்வி, கேள்வி கூறினால் அடுத்து கல்லாமை கூறுவார்” பெரியாரைத் துணைகோடல் கூறினால் அடுத்து சிற்றினம் சேராமை கூறுவார். கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் என்னும் ஐந்தையும் பாதகமாகக் கொண்டு கொல்லாமை, புலான் மறுத்தல், கள்ளாமை, கள்ளுண்ணாமை பிறனில்விழையாமை போன்ற அதிகாரங்களை அமைக்கிறார்.

பரிமேலழகர், மணக்குடவர், காலிங்கர், பரிதியார் போன்ற பத்துக்கு மேற்பட்ட அறிஞர்கள் திருக்குறளுக்கு உரை வகுத்துள்ளனர். அதிகளவு உரையாசிரியர்கள் உரைவகுத்த பழந்தமிழ் நூல் திருக்குறளே. தமிழ் மொழியில்

அற நூல்கள் கணிசமான அளவில் இருந்த போதும் அவற்றில் திருக்குறள் ஒன்றே காலம் கடந்த நிலையிலும் அழியாமல் நிற்கிறது. திருக்குறளில் அறக் கருத்துக்கள் கூறப்பட்ட போதும் அவை கூறப்பட்ட வகையிலேதான் சிறப்புப்பெற்றது எனலாம் பொருள் எதுவாயினும் பரவாயில்லை. பொருள் கூறப்படும் வகையிலேதான் சிறப்புப் பெறும் என்பதற்கியையவே திருக்குறள் சிறப்புப் பெறுகிறது. அரசியலை நோக்கினால் இதனை விளங்கிக்கொள்ளலாம். அரசியலிலே அரசனுக்கு வேண்டிய படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்பன யாவும் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. அரசன் இப்படி இருந்தான் என்று பழமைபேசாது இப்படி இருக்க வேண்டுமென்று புத்திமதிசூறுகின்றது. வள்ளுவர் தலைவனைப் போல ஆணையிடுகிறார், ஆணையிடுவதோடு மட்டுமல்ல அனைத்தபடி பயனும் சொல்லுகிறார். நண்பனைப் போலப் பேசுகிறார். எதிரியைப் போல வைகிறார். பெற்றார்களைப் போல பரிந்து பேசுகிறார், இவ்வாறான தன்மைகளில் எல்லாம் அறவுரைகளை அழுத்தியழுத்திக் கூறிச் செல்லுகிறார் எனலாம்

தான் கூறும் கருத்துத் தெளிவாக விளங்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கவிஞன் பல வழிகளைக் கையாளுவான். அவ்வழிவகைகளுள் ஒன்றுதான் சிறந்த அணிகளைக் கையாளும் முறையாகும். பணியில்லா வனிதையும் அணியில்லாக் கவிதையும் ஒன்றுதான். எனவேதான் சிறந்த கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளிற் சிறந்த அணிகளைப் பயன்படுத்தித் தம், கவிக்கு ஏற்றம் கொடுக்கின்றனர். அணிகளைப் பொறுத்தமட்டில் உவமை அணியே

அணிகளுக்குத் தாயாக விளங்குவது எல்லா அணிகளும் உவமை அணியிலேதான் இருந்து தோன்றியிருக்கவேண்டும் எனலாம். தொல்காப்பியரும் பொருளதிகாரத்தில் உவமையியலுக்கு மட்டுமே இடமளித்திருக்கிறார்.

“வினை பயன் மெய் உரு என்றே நான்கே வகை பெற வந்த உவமைத் தோற்றம்”

என்று கூறிச் செல்கிறார். திருவள்ளுவர் கையாளும் உவமைகளும் இதனை அடிப்படையாக வைத்தே செல்லுகின்றது. தண்டியலங்காரம்

“பண்பும் தொழிலும் பயனும் என்றிவற்றின் ஒன்றும் பலவும் பொருளோடு பொருள் புணர்ந்து ஒப்புமை தோன்றச் செப்புவது உவமை” என்று கூறுகின்றது.

அணிகள் பலவற்றுள்ளும் எளிமையானது உவமையணியேயாகும். தான் கூறவந்த ஒன்றிற்கு விளக்கம் தரல் வேண்டியும் அப்பொருளினிடத்து உளளே அமைந்து கிடக்கும் ஓர் இயல்பையோ, பல இயல்புகளையோ எடுத்துக்காட்ட வேண்டியும் கவிஞன் உவமையைக் கையாளுகிறான். இந்நிலையில் வள்ளுவரை நோக்கின் அவர் உவமைகளை எடுத்தாளும் முறையைக் காணமுடியும். அதிகளவு உதாரணங்கள் இருந்த போதும் விரிவஞ்சி ஓரிரு எடுத்துக்காட்டுகளுடன் அமைவாம்.

“புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க்கில்லை இகழ்வார் ஏறுபோற் பீடு நடை” [முன் “ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின் எழுமைபுள் ஏமாப் புடைத்து” (126)

இவ்விரண்டு குறள்களிலும் ‘போல்’ என்னும் உவமை உருபு வைக்கப்பட்டு உவமை கையாளப்படுகிறது. முதலாம் குறளில் புகழமுடைய மனை

யாள், வீட்டில் இல்லாதவருக்கு தன்னை இகழ்கின்றவர்க்கு முன்பு ஏறுபோற் பீறுநடை இல்லை என்கிறார். இங்கு “ஏறுல்போற் பீடுநடை” என்னும் உவமை கையாளப்படுவதைக் காணலாம். இரண்டாம் குறளில் ஆமையைப் போல ஐந்தையும் அடக்கினால் மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி) அவனுக்கு எழுபிறப்பும் அது அரணாகும் என்று கூறுகிறார். ஆமையைப் போல ஐந்தடக்கல் இங்கு உவமிக்கப்படுகிறது. ஏறுபோற் பீடுநடை, ஆமையைப் போல ஐந்தடக்கல் இரு உவமைத் தொடர்களும் சிந்தனைக்கு விருந்தளிப்பன.

“கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்
களைகட்டதென நெய்” (550)

என்னும் குறளிலே ஒரு சிறந்த உவமை கையாளப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். வேந்தன் தண்டனை கொடுக்க வேண்டிய முறை இதனிற்கூறப்பட்டுள்ளது. வயலிலே உள்ள புற்களைக் களைதலவசியம் விவசாயிக்கு ஏற்படுதல் போலவே நாட்டிலே உள்ள தீயாரை ஒழித்தல் வேந்தனுக்கு அவசியமாகிறது. ஆகவே தான் வள்ளுவர் “கொலையிற் கொடியாரை” என்றார். இவ்வாறான கொடியவர்களைப் பைங்கூழ்க்களை கொல்லுதல் போலக் கொல்லுவதும் வேந்தன் கடமையில் ஒன்றேயாம்.

சில இடங்களில் மறைமுகமாகவும் தன் கருத்தை எடுத்து விளக்க உவமைகளைக் கையாளுகிறார். இதனைப் பிறிதுமொழிதல் என உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் கூறுகின்றார்.

“பீலியெய் சாகாரும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்”

“கொக்கொடுக்க கம்பும் யருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து” (490)

“கடலோடா கால்வ நெடுந்தீத் கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து” (496)

“காலாழ் களரின் நரியடும் கண்புஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு” (600)

போன்ற குறள்களை நோக்கலாம் மயிற்பீலியானாலும் அளவுக்கு மேல் ஏற்றிக்கொண்டு போனால் வண்டியின் அச்ச முறியும். அதுபோலவே அளவுக்கு மேல் நீ பகையைத் தேடிக்கொண்டால் உன்னரசும் கெடும் என்ற குறிப்புப் பொருளை “பீலி பெய்சாகாரும்...” என்னும் குறளில் வைத்துக் கூறியிருப்பதைக் கண்டு தெளியலாம் கொக்கானது ஓடும்மீன் ஓடி உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருந்து தக்க சமயம் வந்ததும் தன் கூரிய சொண்டினால் குத்தித் தன் இரையைப் பிடித்துக் கொள்வதுபோல அரசனையும் காலம் வருமட்டும் காத்திருந்து தாக்கும்படி “கொக்கொக்க...” என்னும் குறளிலும் அறிவுறுத்துகின்றார். இது போலவே ஏனைய குறள்களிலும் இடனறிந்து செயலில் இறங்கும்படி அரசனை அறிவுறுத்துகின்றார் எனக் கொள்ளலாம்.

எனவே வள்ளுவர் அறக்கருத்துக் களைக் கூறவந்த போதும் கூறும் வகையிலே திருக்குறளைச் சிறப்படையச் செய்தார். எனவேதான் பல்லோராலும் பாராட்டிப் புகழப்படும் பெருமையைப் பெற்று இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது எனலாம்.

நிற்கக் கற்க

கலாநிதி கா. கைலாசநாதக் குருக்கள்

கற்றற்குரியவற்றை நன்கு கற்றல் வேண்டும். அவ்வாறு கற்பு தோடமையான அனைத்துத் தொடர்ந்து கற்ற கல்விக் கேற்ற ஒழுக்கத்தையும் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் கருத்து வள்ளுவர் கூற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு அடிக்கடி பேசப்பட்டு வருவதைக் காண்கின்றோம். கல்வியை - சிறந்த பண்புகள் நிறைந்த கல்வியை-நீ கற்றுவிட்டாய் அதையும் கசடறக்கற்றனை இனி உன் கவனம் ஒழுக்கத்தின்பாற் செல்லற்குரியது. உன் ஒழுக்கமும் அதற்கு ஏற்றவாறு சீரிதாக அமைதல் வேண்டும். எனவே உன் ஒழுக்கத்தைக் கற்ற கல்விக்கு ஏற்ப விழுமியதாக அமைத்துக்கொள் என்று கூறுவது போன்றல்லவா இக் கருத்து அமைகின்றது! படிப்புமட்டும் போதாது ஒழுக்கமும் வேண்டும் என்பது இதன் சுருக்கம். இப்படி அமையுமிடத்து கல்வி வேறு ஒழுக்கம் வேறு என்பதும், சீரிய கல்வியைக் கசடறக்கற்ற நிலையிலுங்கூட ஒருவன் விழுமிய ஒழுக்கத்தை வேறாகவே வலிந்து தேடித் தன்மாட்டமைத்து ஒம்ப வேண்டியவனாகின்றான் என்பதும் பெறப்படுகின்றன. இவ்விளக்கத்தில் ஒழுக்கம் நன்கு பொருந்தாவிடில் அவன் கசடறக் கற்ற கல்வியும் மாசுடையும் என்னும் பொருளும் தொனிகின்றது இக்கருத்தை வழங்குவது,

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குந் தக

என்னுங் குறளாகும். இக்குறள் நல்ல கல்வியைத் தேடு. அவ்வாறு தேடிய பின் அதற்கு ஏற்றவாறு ஒழுக்கு என்றும் விளக்கம் பெறுகின்றது. இவ்விளக்கம் வள்ளுவர் கருத்திற்கொண்ட கல்வியமைப்பும், அக் கல்வியை அவர் வற்புறுத்துவதற்கமையக் கற்கும் முறையும் தரங்குறைந்தன என்றல்லவா சுட்டுகின்றன? கல்வி சிறந்ததாய் இருப்பின், அதுவும் கசடறக் கற்கப்பெறின் ஒழுக்கம் அதன் விளைவாகத் தானாகவே தொடருமே. சீரிய கல்வியின் விளைவு அதற்கேற்ற நல்லொழுக்கம். சீரிய கல்வியைப் பெற்றவனுக்கு ஒழுக்கத்தை வலிந்து பயின்று அதைத் தான் பெற்ற கல்விக்கு அமைக்க வேண்டிய நிலை பிறக்காது. அவன் அவ்வாறு நிற்க முனைவானாயின் அக் கல்வியினால் விளையும் பயன் யாது? இந்நிலையில் வள்ளுவர் இக்குறளில் ஏன் இவ்வாறு முதலில் கற்கும்படியும் பின்னர் அதற்கு ஏற்ப நிற்கும்படியும் பணித்தார் என்ற கேள்வி எழுதல் இயல்பே.

குறளை ஊன்றி அவதானித்தால் வள்ளுவரது அபிப்பிராயம் தெளிவாகத் தெரிகின்றது கற்க நிற்க என்னும் உருவங்களை ஏவல் முன்னிலையுருவங்களாகக் கொள்ளும் பொழுதே இதவரை கூறப்பட்ட ஒவ்வாத கருத்துப் பிறக்கின்றது. ஆயின், நிற்க என்பதைச் செய என்னும் வாய்

பாட்டு வினை எச்சமாகக் கொண்டு பொருள் கூறின் குறளின் கருத்துச் சிறப்புற அமையும். இவ்வாறு கொண்டு குறளை உரைநடையில் வரிசைப்படுத்தி அமைத்தால், அது கற்பவை கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்கக் கற்க என ஆகும். இவ்வாறு அமையும் பொழுது, கற்பவை கற்றவன் அதற்குத் தக கிற்றற்குரியவன் என்பதும்,

நீயும் கற்பவை கற்றால் அதற்குத் தக கிற்றல் தானே கூடும் என்பது, கல்விக்கேற்ற ஒழுக்கத்தில் கிற்றலைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு கல் என்பதும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடருகின்றன. “நிறைந்த கல்வி ஒருவனை நன்னிலை நிறுத்தும். அதன் பொருட்டுக் கல்” என்பதே வள்ளுவரின் அருள் வாக்கு.

விதிபற்றி வள்ளுவர் வாக்கும் வழிவந்தோர் தோக்கும்

க. கணேசு, பி எ

துணைப்பொதுச் செயலாளர், தமிழ்மறைக் கழகம்

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்து தமிழ் மறையை உலகினுக்கு உவந்தளித்த வள்ளுவர் பல வழிகளில் ஆராய்ந்து ஊழியின் வலிக்கு ஒப்பானது உலகில் வேறென்றுமில்லையென விளக்கியுள்ளார். “தெய்வத்தால் ஆகா தெனிணும் முயற்சி தன் மெய்வருந்தக் கூலி தரும்” என வள்ளுவர் ஊழ்பற்றிக் கூறிய கருத்து மனித அக வாழ்வாகிய அறிவியற் துறையிலும் பார்க்க புறவாழ்வாகிய பொருளியற் துறையிலே பெரிதென பாதிப்பதனைக் காணலாம். அதனையே தத்துவ ரீதியாக ஊழ் என்னும் அதிகாரத்தில் ஆராய்ந்துள்ளார். இதன்பின்னர் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் தங்கள் தங்கள் கார்யங்களிலும் கவிதைகளிலும் விதியின் வலிமையை நடைமுறை ரீதியாக விளக்கியுள்ளார்.

“வெண்பாவுக்கோர் புகழேந்தி” எனப் போற்றப்பட்ட புகழேந்திப்

புலவரும் தாயியற்றிய நளவெண்பா விலே விதியைப்பற்றி தம் கருத்தினைத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார். “அறிவு பேதைப்படும் இழுவழி” எனும்,

“நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் மற்றுந்தன் உண்மையறியவே மிகும்”

என்று வள்ளுவர் கூறியதற் கிணங்க “அறிவாற்றல் மிக்கவனாயும் புலவர் போற்றும் புலவன்” ஆகவும் வாழ்ந்த நளன் “தீது வருக நளன் வருக சிந்தையாற் சூது பொர இசைந்து சொல்லினோம் — யாதும் விலக்கலீர் நீர்” என்று கூறுமளவுக்கு மனம் மாறி விட்டான். இதனைப் புகழேந்தி “கடப்பார் எவரோ கடுவினையை” என ஊழிற் பெருவலியாவுள என்றும் வவ்ளுவர் கூற்றுக்கமையக் கூறுகின்றார். நளனின் புதல்வர் “எம் தந்தையே வழியானதெல்லாம் கடந்தோமா” என வினவும்போது நளனின் நிலையை,

தூய தன்மங்கள் துயர்நோக்கிச் சூழ்கின்ற
மாய விதியின் வலிநோக்கி - யாதும்
தெரியாது சித்திரம்போல் நின்றுவிட்டான்
எனப் புலவர் வர்ணிக்கையில் விதி
யின் வலிமையையும் காட்டுகின்றார்.

தம் உணர்ச்சியைக் காட்டாற்று
வெள்ளம் போலக் கரைபுரண்டோட
விட்டு பண்டைய இலக்கிய முறையை
மாற்றியமைத்த புரட்சிக்கவி பாரதி
யாரும் பண்டைய விதி பற்றிய
கருத்தை மாற்றி யமைக்கவில்லை.
இவர் தாம் இயற்றிய பாஞ்சாலி
சபதம் எனும் காவியத்தில் விதியின்
வலிமையையும் செயலையும் விளக்கு
கின்றார். தூரியோதனன் சூதாட்டம்
மூலம் பாண்டவரின் அரசைப்பறிக்க
எண்ணி தந்தையை இணங்க வைக்
கின்றான். மகன் கருத்திற்குடன்
பட்ட திரதராட்டிரன் “விதிசெய்யும்
வினைவினுக்கே இங்கு வேறு செய்
வார் புவிமீதுளரோ? என்றும் “விதி!
விதி! விதிமகனே! இனி வேறெது
சொல்லுவன் அடா மகனே” என்
றும் விதியின் வலிமையைக் கூறு
கின்றார். வீமன் “கொடுநான் வருமள
வும் ஒரு கிருமியை அழிப்பவர் உல
கிலுண்டோ” என்கின்றான். அருச்
சுனன் ஓரிடத்தில் “கட்டுண்டோம்,
பொறுத்திருப்போம், காலம் மாறும்”
என்கின்றான். தருமரும் தன் தம்பி
மாருக்குக் கூறும்பொழுது “ஒரு
சங்கிலியொக்கும் விதிகண்டிர் வெறும்
சாத்திரமன்று இது சக்தியம்” என
சக்தியன் செய்து கூறுவதாகவும்
பாரதியார் விதிபற்றிக் கூறுகின்றார்.

புரட்சிக்கவி பாரதி தமது கருத்
தினைக் கூறும்பொழுது “விதியினால்
தருமனும் வீழ்ந்தான்” என்பது
டனில்லாது “மதியினும் விதிதான்
பெரிதன்றோ?”

வையகம் மீதுளவாகு மவற்றுள்
விதியினும் பெரிதேர் பொருளுண்டோ?

என மதியையும், விதியையும் ஒப்
பிட்டு விதிதான் பெரிதென்று
“ஊழிற் பெருவலியாவுள்” எனும்
வள்ளுவரின் கூற்றை பல இடங்களி
லும் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

இப்படியாகப் பண்டைக்காலத்தி
லிருந்து இக் காலம்வரையும் தோன்
றிய பேரறிஞர்கள் விதியில் நம்
பிக்கை வைத்து அதனை நிலைநாட்
டிக் கூறியுள்ளார்கள்.

இவர்கள் கூறிய இவ்விதியினை
வென்று நடத்தல் இயலாதா? விஞ்
ஞானம் உச்சநிலை யடைந்திருக்கும்
இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே
‘அவனின் றி ஓரணுவும் அசையாது’
என்ற கூற்றுக்கு அணுவை அசைப்
பது அவனில்லை, முரண்பட்ட இரு
சக்திகளே தான் என்று ஆராய்ச்சி
யிற் கூறிய பொழுதிலும், மனித
சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தி
உலகத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்
றது. அது கடவுள் என்றும், அல்
லது விதி என்றும் அழைக்கப்பட
லாம்.

திருக்குறளும் திருவாசகமும்

(வித்துவான் க. ந. வேலன்)

திருக்குறள் உரைப்பது அறம். உலகியல் அறம். திருவாசகம் பேசுவது பக்தி. இரண்டும் வெவ்வேறு. ஆனால் இவ்வேற்றுமைகளுக்கிடையே ஓர் வேற்றுமை, இழையோடி இரண்டினையும் இணைக்கின்றது. அதுதான் அறவுணர்வும் பக்தியுணர்வுமாகும். அறவுணர்ச்சியிலிருந்துதான் பக்தியுணர்ச்சிபிறக்கின்றது. அறமுணர்ந்தவன் பக்தனாகின்றான்.

மக்கள் வையத்து வாழ்வாங்கு வாழும் முறை உரைப்பதே திருவள்ளுவர் நோக்கு. மக்கட் தொகையை இல்லறத்தார் துறவறத்தார் என இருவகையாகப் பிரித்தார் வள்ளுவர். நூலின் முதற்கண் உலக இயக்கத்தின் மாபெருஞ் சக்திகளைப் போற்றுகின்றார். முதலில் இறைவனை வாழ்த்துகின்றார். அற்புதமான இவ்வாழ்த்து இறைமைக் குணங்களை விளக்குமுகமாக அவன் பெருமைகளைக் கூறுகின்றது. இறைவனை “மலர்மிசை ஏகினான்” என வள்ளுவர் அழைக்கின்ற அழகும் அவ்வடிகளுக்கு, “அன்பான் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின் கண் விரைந்து செல்பவன் என்ற பரிமேழகன் விளக்கமும் உள்ளங் குளிர்விப்பன்”

அடுத்து வான் சிறப்பும் நீத்தார் பெருமையும் கூறி, இறுதியாக அறன் வலியுறுத்துகின்றார் உலக இயக்கத்திற்கு இந்நான்குமே உயிர்நாடிகள் என்பது வள்ளுவர் கருத்து. இல்லறத்தார், துறவறத்தார் ஆகிய இரு

பெரும் பிரிவினரும் ஏனை உயிர் இனங்களும் சிறப்புற வாழ்வதற்கு இந்நான்கும் இன்றியமையாதனவாகும்.

“துறந்தார் துணைக்கூறின” வையத்து

இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டற்று”

எனத் துறந்தார் பெருமை கூறியவள்ளுவர் உலகியல் இல்லறத்தார் கண்ணதே எனக் கருதியமையால் இல்லற இயலை முதலிற் கூறுகின்றார்.

“இல்வாழ்வான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் துணை”

என்பர் வள்ளுவர். இல்லறத்தார்க்கே உரியது பொருட்பாலும் காமத்துப்பாலுமாகும். எனவே திருக்குறள் இல்லறத்தார்க்கே சிறப்பாக உரிய நூலாகும்.

துறவற ஒழுங்கங்களைப் பன்னிரண்டு அதிகாரங்களில் கூறி, ஊழ் எல்லார்க்கும் பொதுவாக நின்றலின் அதனை அறத்துப்பாலின் இறுதியில் தனியாகக் கூறினர்.

இல்லறத்தான் எந்நிலையிலும் நீதி தவறக் கூடாதென்பதே வள்ளுவம். அன்புடைமை இல்லறத்தின் உயிர்ப்பண்பு; அருளுடைமை துறவறத்தின் உயிர்ப்பண்பாகும்.

“அன்புப் பயிற்சி பெறுதற்காகவே உயிர் உடம்போடு கூட்டப்படுகின்றது”

என்பர் வள்ளுவர்.

வள்ளுவ மாண்புரைக்கும் மாங்குடி மருதனார் குறள்

“ஓதற்கு எளிது ஆனால் உணர்தற்கு அரிது” எனக் கூறி,

‘உள்ள தோறுள்ள தோறுள்ள முருக்குமே’ எனத் திருக்குறள் ஒரு பக்தி இலக்கியப் பண்புமுடையது எனக் குறிப்பாலுணர்த்துகின்றார். திருவாசகம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்கள் உள்ளத்தை உருக்குவது உலகு ஒப்புக் கொண்ட உண்மை, ஆனால் திருக்குறளும் உள்ளம் உருக்கும் என்ற மருதனார் காட்சி, குறளினை உணர்ந்து கற்றவர் காணும் அருங்காட்சியாகும்.

அன்பினைப் பயிற்சி செய்து பழகுவதே இல்வாழ்க்கையின் நோக்கம். அப்பயிற்சியின் ஒருநிலையே அருளுடைமையாகும். அது உயிர்களிடமெல்லாம் பரந்து பட்டுச் செல்லும் நிலைமற்றொரு நிலை பக்தியாகும். இது இறைவனை நோக்கி ஆன்மா ஏங்கி நிற்கும் நிலையாகும். இந்நிலையிலேயே திருக்குறள் முடிவுற்றுத் திருவாசகம் தொடங்குகிறது.

உலகப் பொருள்களைப் பற்றிப் பற்றி நீள நினைந்து நினைந்து உருகிய ஆன்மா இறைவனைப் பற்றிப் பற்றி நீள நினைந்து நினைந்து ஏங்கி ஏங்கி ஏக்கற்று உருகுகின்றது. நித்தலும் கைதொழுகின்றது. கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் உலகப் பொருளை நீள நினைந்து, நினைந்து நினைவாலேயே சுவைத்த ஆன்மா, இறைவன் திருவடிப் போதினை நினைந்து நினைந்து சுவைக்கின்றது. அந்தச் சுவையே பக்திச் சுவை அச்சுவையின் அனுபவ வெளியீடே திருவாசகம். தம் அனுபவ உணர்வுகளை அடியவர்கள் பக்தனாய்ப் பாடினார்கள். ‘கூடும் அன்பினில் கும்பிடல்’ கும்பிட்டு அனுபவித்தவர் காணும், இன்ப அனுபவம். ‘வீடும் வேண்டாம்’ என்னும் விறல் தோற்றுவிக்கும் அனுபவம் அதுவாகும்.

‘பக்தி யென்றொரு நிலைவைத்தாய்—எங்கள் பரமா! பரமா! பரமா!’

என்று அதிசயித்தார் பாரதியார்.

பக்திச்சுவை பக்தி இலக்கியமாகத் தமிழ் மொழியில் வளர்ந்துள்ளது. திருவாசகத் தேனுக்கு ஈடான பாடல் தேன் உலகில் இல்லையென்றே அறிந்தோர் கூறுவர். இந்நூல் சிவபுராணம் தொடக்கம் அச்சோப்பத்தீரக ஐம்பத்தொரு பகுதிகளையும் அறுநூற்று ஐம்பத்தாறு திருப்பாடல்களையும் கொண்டது. பக்திச் சுவையின் பல்வேறு நிலைகளையும் அந்நிலையில் ஏற்படும் அநுபவங்களையும் மணிவாசகத் தமிழாக இங்கு காண்கின்றோம்.

இறைவன் ஆன்மாக்களை பிறவிப் படுத்தி ஆட்கொண்டருளும் வண்ணத்தைக் கூறி வாழ்த்துவது சிவபுராணம் பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருள் அற்று மெய்யுணரவேண்டு மென்பார் வள்ளுவர். வாசகர், இந்நிலையினை ‘பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச் சுடரென இறைவனை வாழ்த்துமுகத்தான் உரைக்கின்றார்.

இறுதியாக அமைந்துள்ளது அச்சோப்பத்து இங்கு அடிகள், பக்தி நெறியறிந்து, பழவினைகள் பாறி சித்தமலம் அறுந்து சிவமான் தம்நிலையை, யார் பெறுவார்! யார் பெறுவார்! என வியக்குகின்றார். இதனை வள்ளுவர், ‘இறைவன் பொருள்கேர் புகழ்புரிந்தார்க்கு இருள்கேர் இருளினையுஞ் சோ’ எனக் கூறியுள்ளார்.

இறுதியாகத் திருக்குறளும் திருவாசகமும் ஒன்று? இரண்டா? என்னின், ஒன்றன்று, இரண்டுமில் என்பதே விடையாகும்.

வள்ளுவன் கையாண்ட சில வழிகள்

அ. சண்முகதாஸ் பி. ஏ (ஜனஸ்)

விரிவுரையாளர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் பேராசன

வள்ளுவன் குறள் கூறும் கருத்துக்கள் எமக்குப் பல்வேறு இன்பங்களைப் பயக்கின்றன. அக் கருத்துக்களை வள்ளுவன் கூறுவதற்குக் கையாண்டுள்ள வழிகளை ஆராயின் அவனுடைய அறிவுத் திறனையும் மேதா விலாசத்தினையும் நாம் கண்டின்புறலாம். முதலில் அதிகாரமாக அமைத்து அவன் சருத்துக்களைக் கூறும் வகையினை நோக்குவாம். ஒரு அதிகாரத்தில் எப்பொருளை எடுத்துக் கொள்கிறானோ, அப்பொருளே சிறந்தது, அதனைவிட வேறெதுவுஞ் சிறந்ததில்லை என்று அவ்வதிகாரத்திலே சாதித்துவிடுவான். கல்வி பற்றிக் கூறும்போது

“கேடில் விழ்ச்செல்வஞ் கல்வியொருவற்கு மாடல்ல மற்றையவை”

என்று கூறும் புலவன் கேள்வி என்றும் அதிகாரத்திலே,

“செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச் செல்வத்து னெல்லாந் தலை” [செல்வம்

என்று சாதிக்கிறான். இவ்வாறு ஒரு அதிகாரத்தில் கல்வியே செல்வம் என்று கூறிப் பின்னோர் அதிகாரத்தில் கேள்வியே செல்வம் என்று கூறி முரண்படுவதற்கு ஒரு விசேட காரணமுண்டு. தான் எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தைப் பூரணமாகக் கூறிவிட வேண்டுமென்பதும், அவ்வாறு தான் கூறுவன வாசகர் மனத்திலே பதிந்து விட வேண்டுமென்பதேயாகும்

திருக்குறளில் அதிகாரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் முறை, வள்ளுவன்

தான் எடுத்துக்கொண்ட கருத்துக்களைத் தெளிவாகக் கூறுதற்குக் கையாண்ட ஒரு வழியாகும், கேள்வி என்னும் அதிகாரம் கல்வி, கல்லாமை அதிகாரங்கட்குப் பின் வைக்கப்பட்டமைக்குப் பரிமேழகர் “கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல். கற்றவழி அதனியுவறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாத வழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும் இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது” என்று காரணங் கூறிச் சென்றுள்ளார். எவ்வளவு நுண்ணுணர்வுடன் வள்ளுவன் அதிகாரங்களை அமைத்திருக்கிறான் என்பதை இவ்வதாரணமூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். அத்துடன் ‘கல்வியே செல்வம்’, ‘கேள்வியே செல்வம்’ என்ற முரண்பாட்டிற்கு இவ்வதிகார வைப்பு முறை மூலம் விளக்கம் கொடுத்து விடுகிறான். இரண்டும் அவ்வவ்வதிகாரத்தில் சிறப்புடையன. ஆனால் இரண்டும் சிறந்தது கல்வியே என்பதைத் தெளிவாக்கிவிடுகிறான்.

வள்ளுவன் தான் கொண்ட கருத்தை வலியுறுத்தச் சிறந்த ஓர் உத்தியைக் கையாளுகின்றான். அது தான் அவன் ஒரு பொருளை விதிமுகமாகவும் எதிர்மறையாகவும் கூறிச் செல்லுதலாகும். சில அதிகாரங்களே இவ்வுத்திற் கேற்ப அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வுத்தியை வள்ளுவன் கையாண்டதன் காரணத்தை கல்லாமை என்ற அதிகாரத்தில் பரிமேழகர் அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

“கல்விச் சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறிய துணையான் முற்றுப்பெருமை நோக்கி, எதிர்மறை முகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின் ஒரு பொருளைப் பூரணமாகக் கூறி வலியுறுத்துவதற் காகவே இவ்வத்தி கையாளப்பட்டுள் ளதெனப் பரிமேலழகர் உரையின்மூலம் உணரலாம். பெரியாரைத் துணைக் கோடலால் வரும் நன்மையினை வலியுறுத்தச் சிற்றினஞ் சேரலால் வரும் தீமைகளை எடுத்துக் காட்டுதலும், செங்கோன்மையின் சிறப்பினை நன்கு காட்ட, அடுத்த அதிகாரத்தில் கொடுங் கோன்மையால் வரும் தீமைகளை எடுத்துக் காட்டுதலும் வள்ளுவன் கையா னும் இவ்வழிக்குச் சில சான்றுகளாகும்.

ஓர் அதிகாரத்தை அவன் அமைக்கும் முறை தான் கொண்ட கருத்தைச் செவ்வனே கூறுவதற்கு வள்ளுவனுக்கு உதவுகிறது. பெரும்பாலும் ஓர் அதிகாரத்தில் முதற்குறளில் அவ் வதிகாரத்தில் எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கு இலக்கணங் கூறுவதாக அமையும். ‘வாய்மை’ அதிகார முதற் குறளில் வாய்மை என்றால் என்ன வென்று கூறுகிறான்,

“வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொ தீமை யிலாத சொல்ல” [ன்றுந்

பிறவுயிர்களுக்குத் தீங்கு சிறு தும் கொடுக்காத சொற்களைக் கூறு தலே வாய்மைக்கு இலக்கணம் என்று கூறுகிறான் வள்ளுவன். ‘தவம்’ என் னும் அதிகார முதற் குறளில், அத் தவத்தினுடைய உரு எதுவெனக் கூறப்படுகின்றது.

“உற்ற நோய் தோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய யற்றதே தவத்திற் குரு [யாமை

இவ்வாறு இலக்கணங் கூறிப் பின் அப்பொருளின் உயர்வு, பயன் ஆகியனவற்றை ஏனைய குறள்களிற் கூறிச் செல்லுதலைக் காணலாம். உதாரணமாக ‘தவம்’ என்ற அதிகாரத்தில் முதற்குறளை அடுத்து நான்கு குறள் களினால் தவத்தினுடைய சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது.

“வேண்டிய வேண்டியாய் கெய்தலாற் செய் மீண்டு முயலப் படு” [தவ

என்பது அவற்றுள் ஒரு குறளாகும். இந்நான்கு குறள்கள் மூலம் தவத்தினுடைய மேன்மையும் அதனை மேற்கொள்வதால் வரும் பயனும் கூறப்பட்டுள்ளன. அடுத்த நான்கு பாடல்களாலும் தவத்தினை மேற்கொள் வாரது தன்மையும் அவர்கள் உயர்ச் சியும் புலப்படுத்தப் படுகின்றன. தீயிலே கடச்சுடப் பொன் ஒளி விடு வது போல், தவத்தினால் வரும் துன்பத் தீயிற் சுடப்படுவர். ஒளியுடன் வாழ்வர் என்ற பொருள்தோன்ற “சுடச்சுடரும் லொஃபோ லொளிவிடுந் துன்பஞ் சுடச்சுட நோக்கிற் பவற்கு”

என்று அமையும் குறள் அவற்று லொன்றாகும். இறுதிக் குறளினாலே தவஞ் செய்யாதவரின் தாழ்வு கூறப் படுகின்றது.

“இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார் சிலர்பலர் நோவா தவர்”

ஆகவே ‘தவம்’ என்னும் அதி காரம் தவம் என்றால் என்ன? அத னுடைய சிறப்பும் பயனும் என்ன? அதனை முயல்பவர்கள் எத்தகைய உணர்ச்சியை அடைவர்? அதனை முய லாதவர் பெறுந் தாழ்வு என்ன? என்ற வினாக்களுக்கு விடை பகர்வது போல் அமைந்துள்ளது.

திருவள்ளுவரும் சர்வோதயமும்

வித்துவான் பொன். அ. கனகசபை

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர். அவரது தெய்வீக வாழ்வின் தேறலாகத் திருக்குறள் விளங்குகின்றது. வள்ளுவர் கண்ட தெய்வீக வாழ்வை நம் கண்முன்னே வாழ்ந்து காட்டியவர்கள் காந்தியடிகள்.

“உள்ளத்தாற் பெய்யா நேரமுநீர் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எஃகாம் உள்”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்குக்கு இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றார். இறந்தும் இறவாப் புகழுடன் வாழும் காந்தியடிகள் எல்லோரும் இன்புறும் மார்க்கத்தை உலகுக்கு வழங்கினார் கடைப்பட்டவனும் கடைத்தேறும் மார்க்கமே சர்வோதயம் எனப்படும். காந்தியடிகளின் சர்வோதய தத்துவத்தை விளக்கும் உயரிய இலக்கியம் வள்ளுவர் செய்திருக்குறளேயாகும்.

“கற்றநனு ளைய பயனென்போர் வாரிவன் நற்கு டொராஅ ரேவிந்”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. இப்பிறவியை இறைவனை அடைதற்குச் சாதனமாகவே வள்ளுவர் கொண்டார். அந்தியுஞ் சந்தியும் ஆண்டவனைத் தொழுதலையே பிறவிப்பேறுகக் காந்தியடிகள் கைக்கொண்டார். “காற்று, தண்ணீர் இன்றியும் வாழ்வேன்; ஆனால் கடவுளைத் தொழுதல் இன்றி என்னால் வாழமுடியாது” என்று காந்தியடிகள் கூறினார். இருவரும் தெய்வங் கொள்கையிலே நினைத்த அருளாளர்கள். தெய்வக்கொள்கையின் அத்திவாரத்திலேயே சர்வோதயம் அமைந்திருக்கின்றது.

வள்ளுவப் பெருந்தகை அறத்தைக் கடவுளாகக் கண்டார். கடவுளை அறவடிவில் வைத்து அறவாழியந்தணன் என வாயார வாழ்த்தினார். காந்தியடிகள் கடவுளைத் சத்தியமென்றுத் தலையாய அறமாகக் கொண்டு கடவுளை சத்தியம், சத்தியமே கடவுள் என்றார். அன்றியும் அகிம்சை சத்தியம் இரண்டையுமே தனது இரண்டு சுவாசப்பைகளாகக் கொண்டார். இதனையே இரத்தினச் சுருக்கமாக,

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றநன் நின்றாய் பெய்யாமை நன்று

என வள்ளுவர் கூறியருளினார். அகிம்சையும் சத்தியமும் சர்வோதய வாழ்வின் மூச்சாக விளங்குகின்றன.

சமுதாய வாழ்விலே தாய்க்குலத்துக்குத் தனிப்பெருமை அளித்தவர் வள்ளுவர். “பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்?” என்ற வினாவை எழுப்பி, “பெண்ணிற் பெருந் தக்கதில்” என்ற விடையையும் கூறியவர் வள்ளுவர். ‘கடவுளின் படைப்பில் பெண்ணே சிறந்தவள்; பெண்குலத்தின் மடியிலே தான் உலக சமுதாயம் வளருகின்றது. ஆதலின் பெண்ணிலும் மேலானது பிறிதொன்றும் இல்லை” என்றார் காந்தியடிகள். வீட்டிலும் நாட்டிலும் தாயாய், மனைவியாய், தனையையாய் நின்று சர்வோதய வாழ்வைப் பெண்களே வளர்க்கின்றார்கள். சர்வோதய வாழ்வில் பெண்கள் தனியி

டம் வகித்து இன்ப உலகுக்கு எல்லோரையும் ஆற்றுப்படுத்துகின்றார்கள்

சமுதாயத்தில் எல்லோரும் இன்புற்று வாழும் சூழ்நிலையைத் தீண்டாமையெனும் புல்லுருவி அரிந்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. வள்ளுவர் பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு கொள்ளவில்லை. “பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்” என்றே கூறினார். பிறப்பொத்த மக்களையே காந்தியடிகள் கடவுளின் பிள்ளைகள் ‘ஹரிஜன்’ என்றார். செயற்கரிய செயலினால் ஒருவன் உயர்கின்றான்; ஒழுக்கத்திலிருந்து வழுவுவதால் இழிந்த பிறப்பாகின்றான். இதுவே இவ்விரு மகான்களும் ஒத்த துணிவு. ஏற்றத் தாழ்வின்றி எல்லோருள் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்ந்து எந்நாளும் இன்பமே துயக்கும் சமுதாயம் சர்வோதய சமுதாயமாகும்.

நாம் உயிர்வாழ்வதற்கு காற்று, நீர், வெளிச்சம் என்பன இன்றியமையாப் பொருள்கள். இவற்றை இலவசமாக எம்பெருமான் எல்லோர்க்கும் வழங்கியுள்ளார். சீவாதார தேவைகள் எல்லோர்க்கும் ஒத்தவைதான் என்று

காந்தியடிகள் கூறுகின்றார். ‘ஊண் உடை, எச்சம், உயிர்க் கெல்லாம் வேறல்ல’ என்பதே வள்ளுவர் வாய்மொழி. எல்லோரும் சுயதேவைப் பூர்த்தியாளராக வாழவேண்டும் என்பதே காந்தியடிகளின் கொள்கை.

“இஹோஸ் நஃசஹி இருப்பாஹி க் காவின்
நிஹோஸ் நஹி நஹி”

உற்பத்தியைப் பெருக்குமாறு இக்குறள் கூறுகின்றது. முயற்சியுடையானைத் தேடிப் பொருள்தானே வந்துசேரும்.

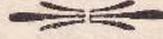
“ஆக்கம் அநர்ஹி அயச் செஹும் அஃசின்
ஊக்கம் உடையான் உஹி”

என்னுங் குறள் சர்வோதய பொருளாதாரத் தாரகமந்திரமாகும்.

சமயம் சமுதாயம் பொருளாதாரம் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும் ஒருவழிப்பாதையிலேயே வள்ளுவரும் காந்தியடிகளுள் செல்லுகின்றார்கள். அவர்கள் அடிச்சுவடுகளை நாமும் பின்பற்றி வாழ்ந்து இறைபணி புரிந்து ஈறிலா இன்பம் எய்துவோமாக.

சொல்வேறு செயல்வேறு பட்டவர்களோடு தொடர்பு
கொள்ளாதே! கொண்டிருந்தால் விழித்திருக்கும் போது
மட்டுமல்ல; உறங்கும்போது மட்டுமல்ல கனவிலும் கூட
அது உன்னைத் துன்புறுத்தும். —குறள்

வள்ளுவருக்கு அழைப்பு

1. வள்ளுவரே யெங்கள் வள்ளுவரே
வையகமொருகால் வாரீரோ!
தெள்ளு தமிழினிற் செய்தளித்த
திருக்குறள் நூலினைப் பாரீரோ!
2. எத்தனை யெத்தனை மொழிகளிலே
இன்றுங்கள் திருக்குறள் திகழதையா
மெத்தச் சிறந்தொரு நூலென்றே
மெச்சியே எல்லோரும் போற்றுகின்றார்
3. சத்திய வேதமாய்க் கொள்ளுகின்றார்
சன்மார்க்க தீபமாய்ப் போற்றுகின்றார்
நித்திய நீதிகள் நிறைந்துளதால்
நிகரற்ற நூலென்றே நினைக்கின்றார்
4. சித்தத்தில் நன்கு பதிந்திடநீர்
செப்பிய முறையினைப் போற்றுகின்றார்
வித்துவச் சிறப்பினை வியக்கின்றார்
விழாக்களும் பற்பல எடுக்கின்றார்.
5. ஏட்டினில் எழுதிய காலத்திலே
எத்தனை பேரிடம் இருந்ததையா!
வீட்டுக்கு வீடின்று உள்ளவற்றை
வியப்புடன் வந்துநீர் பாருமையா!
6. ஆயிரத் தோடு முந்நூறும்
அத்துடன் சேர்த்தொரு முப்பதுமாய்ப்
பாயிரத் தோடும் பாடிவைத்தீர்
பற்பல உரைகளுக் கிடமும்வைத்தீர்.
7. சொந்த உரையினைச் சொல்லாமல்
சொர்க்கத்திற் கேளையா சென்றீர்கள்
வந்தொருக் காலிங்குப் பாருமையா
வளர்ந்து வருகின்ற உரைகளினை.

8. சிந்தித்து நாங்களே தெளிந்திடவோ
செய்தளித் தீரில்லை உரையினையே
வந்திப் போ தெங்கள் உரைகளிலே
வாய்த்த உரையினைச் சொல்லிடுவீர்.
9. ஆளுக்கு ஆளொரு ஆராய்ச்சி
அடுக்கடுக் காயிங்கு நடக்குதையா
நாளுக்கு நாளிங்கு வேறுபட்டு
நாலாறு விதமாகப் போகுதையா.
10. சிந்திக்க விட்டது போதுமையா
சீக்கிரம் வந்திங்கு சேருமையா
எந்தக் கருத்துமக் கேற்றதென்றே
எங்களுக் கொருகால் சொல்லுமையா.
11. ஆளையும் பார்த்திட ஆசையையா
அவசியம் இங்குநீர் வாருமையா
நாளையுங் கழித்திட வேண்டாமையா
நாளைக்கே இங்கு நீர் வாருமையா
12. கேள்விகள் பற்பல கேட்கவுண்டு
“கேசரி”க் கென்றொரு பேட்டியுண்டு
வாழ்விக்கும் வரலாற்று உண்மைகளை
வாறொலியிற் பேச வாய்ப்புமுண்டு.
13. ஆதியும் பகவனும் என்னாலும்
அம்மை ஓர் வாசுகி யென்னாலும்
மேதினி மீதினில் வந்தாலே
மெய்யென நாங்களும் நம்பிடுவோம்.
14. குழலினும் யாழினும் இனிய உங்கள்
குழந்தைகள் குரலையும் கேழுமையா
உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் முதன்மையுண்டு
உவப்புடன் அழைக்கின்றோம் வருக ஐயா.

(ஆசிரியர்: சி. கனகநாயகம்)

வள்ளுவர் வகுத்த குடிமையியல்

சி. ஆறுமுகம்

நூலமைப்பிலும், துவலும் பொருளை வகுத்து விளக்குந் திறனிலும் தமிழ்மொழியிற் தலைசிறந்து விளங்கும் நூல் திருக்குறள். “இன்பமும் பொருளும் அறனும்” என்று பழந்தமிழன் கண்ட வாழ்வுப் பொருள் அமைப்பு முறையினை வள்ளுவனர் ‘அறம், பொருள், இன்பம்’ என்று அமைத்துக் கொண்டார் என்று அறிஞர் கூறுவர். எவ்வாறு அமையினும் பொருள் நடுகின்றி சிறப்புற்று நிற்பதனை நாம் காண்கின்றோம். பொருட்பாலின் அரசியல், அங்கவியல், ஒழியியல் என மூன்றாக வகுத்து வள்ளுவனர் விளக்கியுள்ளார் என்று எழுதியுள்ளார் பரிமேலழகர். ‘அரசியலிலும், அங்கவியலிலும் அடங்கா தொழிந்தவற்றினதியல்பு பதின்மூன்று’ அதிகாரங்களாற் கூறப்படுகின்றது, என்பது பரிமேலழகர் வாக்கு. ஒழிபு என்ற சொல்லுக்கு எஞ்சியது என்பது பொருள். முதன்மை வாய்ந்தவற்றை முன்னர்க் கூறி இறுதியில் இவைகளும் அவைகள் போலச் சிறந்தனவாயினும் படித்துணர வேண்டியன என்று வேண்டா வெறுப்பாகக் காட்டப்படும் இக்காலப் பரிட்சைப் பாடப்பகுதிகள் போல ஒழியியல் அமைப்புக் கூறப்பட்டுள்ளதை நினைக்குந்தோறும் கற்றோர் நெஞ்சம் கவலும்.

ஒழியியலில் முதல் அதிகாரமாக அமைந்தது குடிமை. நாட்டின் சிறப்புக்கு நல்லொழுக்கமும், வாய்மையும், நாணமும் நன்கமைந்த நன்மக்களே

காரணமாகவுள்ளவர்கள். அதனை வலியுறுத்திய வள்ளுவனர் பழங்குடியின் பண்புகளை அடுத்து விளக்கும் அருமைப்பாட்டை மானம், பெருமை, சான்றாண்மை, பண்புடைமை முதலிய தலைசிறந்த அதிகாரங்களிற் காண்கின்றோம். தமிழினம் பண்பமைந்த பழையவினம். தமிழினத்தின் தனிப் பெருமியல்புகள் யாவும் ஒழியியலிற் கூறப்படுகின்றன. நம்மினம் பணிவுமிசுந்து நற்சொல்பகர்ந்து நலம்புரிந்து சால்புடைய செயலாற்றி வாழ்ந்த இனம். இத்தகைய தமிழினம் என்றும் தன்பண்பு குன்றாது தானும் வாழ்ந்து, பிறர்க்கும் வழிகாட்டி வாழவேண்டும் என்ற பெருநோக்குடனே எழுந்த நூல் திருக்குறள். அரசியலிற் படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண், என்ற ஆறு அங்கங்களையும் வகுத்துரைத்த வள்ளுவனர் நாட்டு மக்களின் நற்பண்புகளே—சீரிய குடிகளின் செம்மைகளை எடுத்துக் கூறும் பகுதிக்கு ஒழியியல் என்று பெயர் கொடுப்பாரோ? அப்பகுதிக்குக் ‘குடிமைமையியல்’ என்ற தலைப்பே கொடுத்திருப்பார். காலப்போக்கில் குடிமையியல் என்ற பெயர் ஒழிந்து ஒழியியல் என்ற புதுப்பெயர் உண்டாயிற்று.—இனி நாம் ஒழியியல் என்ற பெயரை மறந்துவிடுவோம். குடிமைமையியலுட் புகுந்துவிடுவோம். குடிமக்களின் குணங்களிலுல் முதற்குணமாக மானம் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. தற்கிலையிற் தாழாமையும், தாழ்வுவந்தால் உயிர் வாழாமையுமே மானம்

எனப்படுகிறது. பெருந்தகைமைக்கு வலிமை கொடுப்பது மானம். மானம் அழிந்தால் உயிர் வாழ்வதில் பயனில்லை. மானமுடையார் புகழே உலகோர் தொழுதேத்தும் புகழ். இவ்வாறு தன் மானத்தின் இயல்புகளை மானத்தோடுரைத்துக் கூறும் வள்ளுவனார் நாட்டு மக்கள் நற்குடி மக்களாக மலரவேண்டுமென்றும், அவர்கள் அன்பும், நாணும், ஒப்புரவும், கண்ணோட்டமும் வாய்மையுமாகிய ஐந்தும் கொண்டமைந்த சால்பு என்னும் சீரிய இயல்பு உடையராய்ச் சிறந்தோங்க வேண்டும் என்னும் உறுதி யுரைக்கின்றார்—பிறர் தீமையைச் சொல்லா நலத்ததாகிய சால்பு இன்ன செய்தார்க்கும் இனியவை செய்யும் பெருங்குணமாகும். பெருமையிலும், சால்பிலும் வருவாது நின்று எல்லோரியல்புகளும் அறிந்து ஒத்து ஒழுகும் பெரும் பண்பே வள்ளுவனாரால் உயரத்திற் பேசப்பட்ட பண்புடைமையாகும் — நீதியும், அறமும்

தாங்கிப் பிறர்க்கும் தமக்கும் பயன்பட்டு மக்கள் பண்புடன் வாழவேண்டுமென்று கனகக் காண்கின்றார் வள்ளுவனார். இவ்வுலகம் என்றும் அழியாது என்பது வள்ளுவனார் கருத்து. பண்புடைய மக்களைச் சார்ந்து உலகியல் என்றும் நிலைபெற்று நிற்கும் என்பதே அவருடைய உயர்ந்த முடிபு. உலகம் என்றும் நிலைக்கத்தக்கவாறு வாழும் மக்களின் சால்பும், பண்பும், மானமும், நாணமும், தொழிலும் ஆண்மையும் பிறவும் கூறப்படும் குடிமையியல் அரும்பெரும் கருத்துக்கள் அமைந்த ஒரு பெரும் களஞ்சியம். அதனை ஒழியியல் என்று ஒதுக்கி விட்டது. 'குடிமையியல்' என்று கூறி அவ்வியலுட் காணும் கருத்துக்களைக் சுற்றுத் தெளிந்துக யமையகன்று நற்குடிமக்களாக வாழ்தல் நம் பெருங்கடனாகும்.

“பண்புடையார்ப் பட்டுண்டுகம்”

“பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்”

நாடகத்திற்கு வரும்போது தனித்தனியாக வந்த மக்கள் நாடகம் முடிந்த பிறகு ஒன்று சேர்ந்து ஒரேயடியாய்ப் போய் விடுவதைப்போல, வருங்காலத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வந்த செல்வம், போய்விடும் காலத்தில் ஒரேயடியாய்ப் போய் விடும்.

— குறள்

நல்லரசும் நாட்டுவளமும்

நா. பாலகிருஷ்ணன் (விரிவுரையாளர், பொருளியற்றுவை)
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் பேராசனே.

பொருட்செல்வம் ஒரு சமூகத்தின் சீரிய வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது. இன்றைய உலகில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் குன்றிய நாடுகள் என்ற பெருவேறுபாடு காணப்படுகின்றது. வறிய நாடுகளின் பொருளாதார முன்னேற்றம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகப் பெரும் பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது. வறிய சமூகங்களின் வாழவும் வளமும் சிறப்புற வேண்டுமானால் அவற்றின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணல் அத்தியாவசியமாகும். ஒரு நாட்டின் வறுமையும், பிணியும், சமூக அமைதியின்மையும் அந்நாடு பொருளாதாரத் துறையிற் பின்தங்கி நிற்பதன் விளைவுகளாகும். இவ்விளைவுகளால் ஒரு நாட்டின் மக்கள் மனிதத் தன்மையினையே இழந்துவிடக்கூடும்.

நாடு ஒன்றில் உள்ள இயற்கைச் சாதனங்களையும் ஆக்கப்படும் சாதனங்களையும் சிறந்த வழிகளிற் பயன்படுத்திப் பொருட் செல்வத்தினைப் பெருக்கிக் கொள்ளுவதற்கு அந்நாட்டின் அரசியற் சமூக அமைப்பு ஏற்றதாக இருத்தல் அவசியமாகும். அரசியற் சமூக ஒழுங்குகளின் குறைபாடுகள் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கும் என்பதைத் தற்காலப் பொருளியல் வல்லுனர்கள் வற்புறுத்தியுள்ளனர்.

முறையான அரசியற் சமூக ஒழுங்குகள் ஒரு நாட்டின் பொருட்செல்வம்

சிறப்படைய உதவும் என்பதை வள்ளுவரும் உணர்ந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக் கருத்தினைப் பொருட்பாலில் அரசும் நாடும் குடியும் பற்றிக் கூறும் பகுதிகளில் வள்ளுவர் விளக்கியுள்ளார். அறநெறி வழுவா அரசின் சிறப்பினையும், ஒழுக்கம் குன்றாச் சமூக வாழ்வின் மேன்மையையும் அவர் போற்றியுள்ளார். ஒரு நன்னாட்டில், மக்கள் நலனை நாடும் ஆட்சியும், அறம் பேணும் மக்களும், பொருளாதார வளமும் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பது வள்ளுவர் கருத்தாகும். நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு ஏதுவான பொருள் வளம் பெருக, அம்மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசு வழிகாண வேண்டும் என்ற வள்ளுவரின் கொள்கையானது, இன்றைய பொருளியல் அறிஞர்களாலும் போற்றப்படத் தக்கது எனவாம்.

ஓர் அரசு, பொருள் வளத்தைப் பெருக்க எப்பணிகளை ஆற்றுதல் வேண்டும் என்பதனை வள்ளுவர் விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார். அதனை அழுத்தமாகக் கூறும் மேல்வரும் குறள் அவரது கொள்கையினைத் தெளிவுபடுத்தப் போதுமானதாகும்.

“இயற்றலும் மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்தவகுத்தலும் வல்லதரசு”

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குச் செல்வத்தினை ஆக்குதல் முதற்படி எனக் கருதலாம். இதற்கு வேண்டிய

வழிவகைகளையும் வசதிகளையும் கண்டறிதலும், அவற்றிற்கான ஒழுங்கு முறைகளை அமைத்தலும் அரசின் பொறுப்பாகின்றது. ஆக்கப்பட்ட செல்வத்தினை மேலும் பெருக்குதலும் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிக்கு வழிகோலும். இவற்றினையே 'இயற்றலும் ஈட்டலும்' என்று வள்ளுவர் குறிப்பிட்டார் எனலாம். இயற்கை வளமும் பொருள் வளமும் அழிவுறாமலும் வீண்போகாமலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் முயற்சி

யாகும். இவ்வாறு இயற்றி, ஈட்டி, காக்கப்பட்ட செல்வத்தை நாட்டினதும், மக்களினதும், தேவைகளையும், அவற்றின் வேறுபட்ட முக்கியத்துவத்தினையும் கருதி முறையான வழிகளில் பயன்படுத்தல் பெரும் பணியாகும். இதுவும் அரசின் கடமை என்பதே வள்ளுவரின் கருத்தாகும்.

வள்ளுவர்கொண்ட கருத்துக்களை நோக்குமிடத்து அவற்றிற்கும், சமூக நல அரசு பற்றிய தற்காலக் கருத்துக்களுக்குமிடையே ஒற்றுமை இருப்பது தெரிகின்றது.

இருவேறு உலகத்தியற்கை

பண்டிதை, பா. புனிதவதி

அழகான ஆரம். அதிற் பன்றி மலர்கள். அவை வண்ணத்தால் வேறு, வடிவாலும் வேறு. ஆனால் அவை அத்தனையும் இணைத்துப் புறத்தே புலனாகா வண்ணம் நாரிழை ஒன்று நடுவே செல்கின்றது. தனித்தனி பிரித்து நோக்கின் இதனைக் காணலாம்.

பண்டு தொட்டு இன்றுகாறும் எழுந்த இலக்கியங்களும் பலப்பல, அவை செய்யுளமைப்பால் வேறுபட்டன. செம்பொருளாலும் வேறுபட்டன. அளவாலும் அணியாலும் வெவ்வேறு தன்மை உள்ளன. ஆயினும் இவை அத்தனையும் இணைத்து ஒன்று இழை ஒடிச் செல்கின்றது. இதுவே தான் வள்ளுவன் தந்த திருமறையி

லும் அறத்தின் ஈற்றில் நின்று ஏனைப் பொருளையும் இன்பத்தையும் ஊடுருவிச் செல்கின்றது.

இது யாதெனத் தெள்ளத்தெளிய உணர வேண்டின் சிற்சில இலக்கியங்களில் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரங்களை ஒவ்வோர் கட்டத்திற் பார்த்துவிட்டாற் புரிந்துவிடும்.

இராமாயணத்திலோர் காட்சி. தசரதன் தன்மகளை அரியணையில் அமர்த்த எண்ணுகிறார். ஆனால் அவனுக்குத் தெரியாமலே இன்னொன்று அவன் பாதுகையை அதில் அமர்த்த முந்துகிறது.

“ஊழ் பெருவியாவா வற்றென்று
கூறினார் தான் முன்பும்”

சிற்றன்னையின் கட்டளையைச் சிரமேல் ஏற்று வனமேக ஆயத்தமாகி றான் இராமன், அண்ணனுக்குரிய அரச செல்வத்தை அபகரிக்கச் சூழ்ச்சி செய்து விட்டார்களே என்று தம்பி இலக்குவனுக்குச் சீற்றம் பொங்குகிறது. அங்கே இராமனின் தெள்ளிய அறிவு,

“நதியின் நிறையன்று நறுப்புளவின்நாவற்றே
பதியின் நிறையன்று பயந்து நடைப்புந்தான்
மதியின் நிறையன்று மகன்நிறையன்று மைந்த
வீதியின்நிறை இதற்கென் கோல் வெகுண்டது”

என்று இலக்குவனுக்கு விளக்கந்தருகின்றது.

நீடாழியுலகத்து மறை நாலோடைந்தென்று போற்றும் பாரதத்தின் கதாநாயகன் தருமன். சூதாடி அரகடனே சூரர்களாம். தம்பியரையும் தாரமொடு தன்னையும் துரியோதனனுக்கு அடிமையாக்கி நிற்கின்றான். அடிமைப் பெண் என்ற நிலையில் அவர் தம் அரியமனைவி அரசசபையில் அவமானப்படுத்தப்படுகிறாள். அனைவர் உள்ளமும் கொதிக்கிறது.

“வீமன் கதைமேற் கைவைக்க,
விஜயன் சிலைமேல் விழிவைக்க தாமம்
புனைதோள் தம்பியரும் தத்தம் கருத்திற்
சினம் மூட்ட”த் தொடங்கி விட்டார்கள். அப்போது தருமன் நாவினின்று

“ஆம்போது ஆகும் அழுவன்றி
ஆய போகூட்கள் அம்முறையே
போம் போதனைத்தும் போம்
முன்னம் பொறுத்தீ நீண்டும் போறும்”

என்று கருணைமாரி பொழிகின்றது. பிழை துரியோதனன் மேலல்ல, துச்சாதனன் மேலும்ல்ல, பின் எதற்காக வெகுள வேண்டும்.

“பரிவினு நாசாவாம் பாண்ட உய்த்துச்
சொரியிலும் போகாதம்”

இது பொய்யா மொழியன்றோ. இன்னுந் தெள்ளுதமிழ்க் காப்பியஞ் செய்சேரரிளங்கோவைச் செல்வமெலாம் துறக்க வைத்து குணவாயிற் கோட்டத்துக்கொண்டுபோய்வைத்தது எது?

பிறிதோர் காட்சி, செம்மனத்தாணகிய நாளும் புட்கரனும் சூதாடுகிறார்கள். அதே ஆட்டத்தில் நிற்கும் “நெறியானே ரெய்வாவாய் நின்றானே - நங்கிச் சிறியானைச் சேர்ந்தான் தீடு”

திரு இழந்தபின் மனைவியொடும் மக்களொடும் நாடுவிட்டுப் புறப்படுகின்றான். அவ்வேளை அவனைப் பார்த்து ஒரு குரல் ஒலிக்கின்றது.

“கடம்பர ரேவரே கடுவினைய வீமன்
மடப் பாவை நன்னுடனே மன்னர்—நடம்பரன்
வளத்தே செல்பணிந்து மாயத்தால் சூழ்ந்த
தனைத்தே விதியின் வலி”

இதுநிற்க விரிதரும் புகழ் மேவும் அரிச்சந்திரனை இந்த விதி ‘தொடை துறந்து முடிதுறந்து பணிதுறந்து துடிமுரசந் துறந்து தாமக் குடை துறந்து வெண்கவரிக் குழாந்துறந்து மறுகணைய வைத்துவிட்டது’ அப்போது அவனைப் பார்த்த நகரமாதர்

தொலை வினைப்பயனுலே வந்தீரந்த
மாழுவின் சொன்ன வெல்லாம்
இல்லை யென்று திறத்தாறுக்கு
இத்தனையோ பேரும்பேறு”

என்று சொல்லி இரங்குகின்றார்கள்.

கடைசியாகக் குசேலரது குடிசையுள் நுழைந்து காண்போம். குடிசையா? இல்லை இல்லை மாளிகை. நேற்றுவரைக் குடிசைதான். இன்று அது மாளிகை. நேற்று நுழையும் என்றும்புக்கும் அங்கு உணவில்லை.

இன்று செல்வங் கொப்பளிக்கின்றது. எல்லாம் மாயனின் லீலை. செல்வத்திற் றினைக்கும் அவன் மனைவியையும் மக் கனையும் காணக்கூடியதாக இருக்கி றது. குசேலரைக் காணோம். அவர் எங்கே? நேற்றுவரை இருந்தார். இன் றைய தினம் அவருக்கென்ன நடந் தது?

“ஒரு தினத்தினில் உவன வரைப் பிளையுறு கருமங்களும் மனைவியும் உருவககர்ப்பி இருகபாடத்தை ஊக்குடி நாரக்கோலியூக்கி ராடு வொருத்தியி்

உள்ளேயல்லவா இருக்கிறார். அறை யைத் திறந்து பாருங்கள். இங்கே விதியைக் குசேலரே முந்திவிட்டார்.

“அந்தோ சி சி இச்சேஷம் சேர்மையேர் வேண்டுவரே சித்திப்பரே மறந்தும்”

என்று தானாகவே ஒதுங்கிக் கொண்டார். மேலும் குமணன், பாரி, புத்தர், காந்தி என்போரையுஞ் செல் வந் துய்க்க இடமிருந்தும் துய்க்காது தடுத்ததும் இவ்விதியே. விதியே ஊழ். ஊழ் மாந்தரை முவகைப்படுத்துகி றது. அறிவுடையேர் ஒரு சாரார். பொருளுடையேர் இன்னொரு சாரார். அவ்விரண்டு மிலாதார் மற்றொரு சாரார் முன்னைய இரண்டும் நல்வி

னைப்பயன், பின்னையது தீவினைப்பயன், நல்வினைப்பயன் கொடுக்கும்போது

“இரு வேறுகந்தியற்கை இருவேறு தென்விய ராதலும் வேறு”

என்று தமிழ்மறை கூறுகின்றபடி பயன் கொடுக்கின்றது.

செல்வமுடையராதல் வேறு அறி வுடையராதல் வேறு. மாமியும் (திரு மகனும்) மருகியும் (கலைமகனும்) மருவி வாழ்தல் அரிது என்ற முதுரையும் இதனையே விளக்கா நிற்கின்றது. புலவர்க்கு வறுமை பரம்பரைச்சொத்து ஆனார். செல்வக் குடியிற் பிறந்து தெள்ளிய அறிவு பெற்றோருக்கு ஊழ் அளித்த தண்டனையே மேற்கூறியவை. இவர்கள் அறிவும் திருவும் பெற்றி ருந்தால் வள்ளுவன் பொய்யன். அவ ரைப் பொய்யில் புலவன் என்று போற்றிய புலவனுமே பொய்யன். அவருரையைப் பொய்யாமொழி எனப் போற்றுவோரும் பொய்யர்.

இத்தனை பேரையும் பொய்யரா காது காப்பாற்றியது ஊழே ஊழிற் பெருவலியாவுன. இருவேறுலகத் தியற்கை இலக்கியங்களுக்கு இலக் கணமாய் என்றும் நிலவுக.

குறளின் பெருமை மிகப்பெரியது. தமிழர் பெற்ற செல்வத்துள் செல்வம் திருக்குறள். இத்தகைய பெருஞ் செல்வத்தை ஈந்த திருவள்ளுவர் திருநாளை நினைவு கொள்க. இத் திருநாளைத் தமிழ் ரனைவரும் தத்தம் இல்லங்கள், கழகங்கள், சங்கங்கள், கல்விச் சாலைகள் தோறும் கொண்டாடுக. இன உணர்ச்சி கொண்டு இணைந்து நின்று எழுச்சி கொள்ளுச!

— தமிழோசை 1954 (சிங்கப்பூர்)

திருவள்ளூரின் அறிவு நட்பு

பண்டிதர் மு. ஆறுமுகம்

அறிவுள்ள பொருள் மரம். அதற்கு ஓர் அறிவு, தொடும் அறிவு. மண்ணில் விதையை மரம் விதைக்கும் - விழிப்பிக்கும் காற்றும் நீரும் அதனை அருட்டும். விதை வளர்ந்து மறுபடியும் முழுமுதலாகும். இந்த நியதி எல்லா உயிர்களுக்கும் பொது. அறிவு, உயிர்கள் தொறும் வளர்ந்து வளர்ந்து மானுடத்தில் வளம் பெறும் பொழுது நிறைவடைந்து சிறக்கும். மனித மனநிலை முழுவதையும் நிலை கண்டுணர்ந்த ஞானி திருவள்ளூர்,

தமிழர் வாழ்வு, நண்புக்கும் அறிவுக்கும் முதலிடம் கொடுத்தது. நண்புக்காக வடக்கிருந்து, தம்முயிர் கரைந்து கரைந்து நண்பருயிரில் இரண்டறக் கலந்து போக புகழுடம்பில் நிற்கும் பிசிராந்தையார் கபில தேவர் இவர்களும் தமிழர்களே "பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்"

என்னும் இருநான்கு சொற்களும் நட்பின் சிகரமாகின்றன. ஐயுடைய நுகர்ச்சி நிறைவே வாழ்வின் முடிபென மக்கள் வாழ, அறம் வீழ்ந்து புலம்ப, மறம் தலைநிறுவி நின்ற காலத்தில், ஆயிரம் ஆண்டுக்கு ஒரு புலவர் என்ற வரிசையில் வந்தவர் நந்தேவர். அரசியல் அறிவியல் இரண்டினையும் நன்கு ஆராய்ந்தவர். உலக வாழ்வு அறிவியலில் - கண்பியலில் நடக்க வேண்டுமென விரும்பி

"எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு"

என்கின்றார். அதாவது உயர்ந்தோர் வாழ்வுச் செந்நெறியை அடியொற்றி வாழ்தல் அறிவுடைமை "பிறிதின் நோய் தன்னோய்" போல் கருதாமை அறிவுடைமையாகாது, ஒருவனிடம் குற்றம் உண்டாகாமற் காக்குஞ் சீரிய கருவி அறிவு. எந்தப் பகைவனாலும் அறிவரணைத் தகர்த்தெறிய இயலாது, அதனை உடைமையே செல்வம். அது இன்மையே வறுமை என, அறிவை வாழ்க்கையின் முழுமுதலாக்கி நட்பாராய்கின்றார்.

"தம் பொருள் என்ப தம் மக்கள்" பிருகண்டு முனிவர் இறைவனிடம் மக்கட் செல்வம் வேண்டினார். நூறு வயதுள்ள அறிவற்ற மகளை வெறுத்தார். "அறிவு - அருள் நிறைந்த பதினாறு வயது மகனையே விரும்பினார். "அறிவுடையார் எல்லாமுடையார்" என்பதற்கிணங்க மார்க்கண்டன் தவஞ்செய்து என்றும் பதினாறு வயதாக்கிக் கொண்டார். அறிவின் நிறைவே வாழ்வின் இலட்சியம். அறிவு கண்ணாகக் கொண்டு உலகினைப் பார்த்து ஒழுகும் ஒழுக்கமே உண்மை ஒழுக்கம். பூணும் நட்பே உண்மை நட்பு. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பேறுகளையும் அடைய உதவும் சீர்மை நண்பு ஒன்றுக்கே உளது. நட்பறம் பேணிப் பொருளீட்டி, காழறம் இன்பம் கைவரப் பெற்று, மனந்தெளிந்து, சிந்தையும் மனமும் செல்லா நெறிக்காகிய வீட்டின்பம் அடையவும் நட்பு மிகமிக இன்றியமையாயது. அடியார்கள் இறைவனுடன் நன்றாக நட்பவர்கள். நட்பு படிப்படியாக வளர்ந்து வளர்ந்து காழ்ப்பு ஏற வேவ்வேறு பெயர்களைப் பெறும். இறைவனிடம் "நட்டவா உன்னை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே" என இரங்கும் நிலை பக்தி எனப்படும். ஓத்த அன்புடையாரிடம் காதலாக உருக்கொள்ளும். இந்த நிலையில் அறிவு கலந்து நட்பால் அது பின்னர் பிரியமுடியாததாக இரண்டு உடலுக்கு ஓர் உயிராக - அத்து விதமாகி விடும். எந்த வாழ்வுக்கும் 'அறிவு நட்பு' தலையாயதாகப் போற்றப்படும். அது வாழ்வாங்கு வாழ வழி காட்டும். இவைகளை உள்ளி, உள்ளிபவாறு உரைத்துள்ளார் வள்ளுவர் பெருந்தகை "நாடாது நட்டவீர கேட்கிலை நட்டபின் விடிவிலை நட்பாய் பவர்க்கு"

என்பது ஒரு வாய்மொழி. வாழ்வில் துன்பந் தொடுபோதெல்லாம் அறிஞர்கள் வள்ளுவ தேவரைச் சரணடைகின்றனர். அவர் திருவாய் மலர்ந்த ஆயிரத்து முன்னாற்று முப்பது அருந்தேன் குறள் மலர்களிலும் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கிடைக்கின்றது. எமது குழந்தைகளும் சீரிய வாழ்வு வாழவேண்டுமாறால் வள்ளுவர் தந்த வான்மறையைப் போற்றி அதன்படி ஒழுகி எல்லா உயர்வுகளையும் அடைவார்களாக.

திருக்குறள் புரட்சி ஏடு

கவிஞர் கலியுகன்

அம்மா! என்றழைத்த அத்த
ஆட்டினுக் கன்பை ஈந்தோன்
இம்மா நல் உலகினுக்கோர்
இதயமே யேசு என்றால்
தம்மாலே உணர்வில் சார்ந்து
தரணிக் கோர் புத்தனனால்
விம்மாதோ நெஞ்ச மோடி
வள்ளுவன் குறளைக் கேட்க

வள்ளலார் காந்தி அண்ணல்
மகம்மது றபீயும் சொன்ன
நல்லறம் கோடி என்றால்!
நாற்புறம் சூழ்ந்த மக்கள்
உள்ளமும் உணர்வும் சற்று
உரிமையும் தேடிக் கொள்ள
தெள்ளிய கருத்தக் காட்டும்
திருக்குறள் அறத்துப்பாலே

சோம்பலே இல்லாமல் தான்
சுறு சுறுப்பாக வாழும்
ஆம்! அவர் மேலை நாட்டார்
அப்படி நமது நாட்டார்
தேம்பிய வார்த்தை கேட்டோம்
திடுக்கிட்டோம்; அடடா!! என்ன?
கும்பியா? குறளும் போயிற்று
கூப்பிடு படித்துக் காட்டு

பட்டினப் பாலை இன்னும்
பாரதம் வகுத்துக் காட்டும்
மட்டிலா குறுந் தொகைக்குள்
மலர்ந்தன புற நானூற்றில்
எட்டப்பர் கூட்டம் கூடி
இணைப்பதா மேலை நாட்டை
தொட்டுப் பார் திருக்குறளை
தோன்றுமே பொருளாதாரம்

இன்றிந்த நாளில் எங்கும்
இனைய தோர் சமுதாயத்தில்
நன்றதாய் காமம் கற்றோர்
நடைப் பிணமாக என்றும்
பன்றிகள் உழுதாய் போலே
பாச்ச்கின்றோம் காதல் வாழ்வை
சென்றொரு குறளைத் தூக்கு
செம்புமே! இன்பம் கோடி

கல்லாதோர் உறவைச் சொல்லும்
கற்றவர் உளமும் சொல்லும்
வல்லவன் அறிவைச் சொல்லும்
வார்த்தையில் தேனே சொட்டும்
புல்லரை வீரராக்கும்
புரட்சியும் குறளிற் காணும்
எல்லாமே இயக்கிக் காட்டும்
எழுச்சியிற் பிறந்த ஏடு.

உளவுக்கலைபற்றி வள்ளுவர்

சி. தில்லைநாதன் எம். லிற்.

விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை

ஒரு தேசத்தின் அமைதிக்கும் பாதுகாப்புக்குமென இன்று சட்டங்களும் வேறுபல தாபனங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இவை தவிர, அதிகமாக அறியப்படாத, ஆனால் முக்கியத்துவம் மிகுந்த ஓர் அமைப்பு எல்லா நாடுகளிலும் பாதுகாப்புக் கென இயங்கி வருகிறது. அது இரகசிய சேவை எனக் குறிக்கப்படுகிறது. ஏனைய நாடுகளின் நடவடிக்கைகளையும், உள்நாட்டு இயக்கங்களையும் உளவறிவதே இத்தாபனத்தின் வேலையாகும். அத்தோடு உள்நாட்டில் உளவறியும் பிற நாட்டவரின் நடவடிக்கைகளையும் நெருங்கிக் கவனிப்பது இதன் பணி. வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பிலிருந்தும், உள்நாட்டிலிருந்துகொண்டு அரசைக் கவிழ்க்கச் சதிசெய்யும் சக்திகளிடமிருந்தும் நாட்டைக் காப்பதற்கு உளவறிபணியினைச் செய்வனே செய்ய வல்ல இரகசியத் தாபனம் அத்தியாவசியம் என்று கருதப்படுகிறது.

உலகப் பெரும் போருக்குப் பின் நாடுகள் யாவும் தம் இரகசிய சேவைகளில் அதிக கவனம் செலுத்தத் தலைபட்டுள்ளன. வல்லரசுகள் உளவறியும் தொழிலில் விசேட கவனம் செலுத்தி அதை ஒரு கலையாகவே வளர்த்துள்ளன. அமெரிக்காவின் சீ ஐ ஏ (C. I. A.) உலக நாடுகளிலெல்லாம் உளவறிவோரை உலவவிட்டிருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் இரகசிய சேவையும் அவ்வாறே செய்கிறது. சோவியத் நாட்டின் கே ஜி பி (K G B) யும் உலகப்

பிரசித்திபெற்றதோர் உளவறியியக்கமாகும். இத்தாபனங்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்களைப் பல்வேறு நாடுகளில், பல்வேறு பெயர்களில், பல்வேறு உத்தியோகச் சாட்டில் உளவறிவதற்கென அமர்த்தியுள்ளன.

உளவறிவோரின் நடவடிக்கைகள் வெகு இரகசியமாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். சட்டவிரோதமான இத் தொழிலில் பிறநாடுகளில் ஈடுபட்டிருப்போர் கைதுசெய்யப்பட்டாலும், அவர் பிற உளவாளிகளைப்பற்றிய விபரங்களை வெளியிடாதவாறு காக்க, ஒருவரை யொருவர் அறியாத வகையில் பல உளவாளிகள் அமர்த்தப்படுவர். சில உள்வாளிகள் தமது நாட்டையே காட்டிக் கொடுத்துவிடுதல் கூடுமாகையால், உளவறிவோரும் உளவறியப்படுதல் உண்டு. அத்தோடு தலைமைநிலையம் உளவாளிகள் தரும் செய்திகளைக் கவனமாகப் பலவகைகளில் பரிசீலனை செய்தபின்னரே ஏற்றுக் கொள்ளும். இவை யாவும் பல்வேறு விதமான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளாகும்.

வல்லரசுகள் இன்று தம் நலனுக்கு மிக அவசியமெனக் கருதும் இவ்வுளவறியும் தொழில் பண்டைத் தமிழகத்தில் சிறந்த கலையாக மீளிந் தது என்பதற்குத் திருக்குறள் சான்று பகர்கின்றது. இத் தொழில் குறித்து வள்ளுவர் கூறும் அரிய கருத்துக்களை நோக்குப்போது அதனை அவர் நுணுகி

ஆராய்ந்து அறிந்திருந்தமை தெளிவாகும்.

அரசியல் பற்றிப் பேசும் பகுதியிலுள்ள ஒற்றூடல் என்னும் அதிகாரம் உளவுதொழிலின் சிறப்பு, பயன் இன்றியமையாமை, இலக்கணம் ஆகியவற்றை ஒழுங்காக வலியுறுத்துவதோடு ஒற்றரை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதையும் கூட மிக அழகாக விளக்குகின்றது.

நீதி நூல்களும் ஒற்றும் மன்னனுக்கு கண்களாகு மெனக் கூறும் முதற்குறள் ஒற்றூடலின் முக்கியத்துவத்தினைக் காட்டுவதாகும். ஒற்றூடல் மூலம் எல்லாவிடத்தும் நிகழும் யாவற்றையும் வேந்தன் அறிய வேண்டுமென்று கூறும் இரண்டாவது குறள் ஒற்றூடலினால் ஆகவேண்டிய வினைவினை அறிவுறுத்துவதாகும். ஒற்றூடல் மூலம் ஆராய்வு நடத்தாத மன்னனுக்கு வெற்றியில்லை எனப் பகரும் முன்றாவது குறள் உளவறியாது இருக்கும் அரசனுக்கு ஏற்படக்கூடிய வீழ்ச்சியினைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகும். தன்காரியம் ஆற்றுவோர், நண்பர், பகைவர் என்று பாராது சகலர்பாலும் கவனமாகச் சோர்வின்றி மிக வல்லமையாக உளவறிய வேண்டுமெனக் கூறும் அடுத்த நான்கு குறள்களும் ஒற்றூட ஏற்ற வழி காட்டுவனவாகும். ஒற்றரை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதை அடுத்த இரு குறள்களும் கூறும். ஓர் ஒற்றன் தரும் செய்தியை மற்றோர் ஒற்றன் மூலம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்றும், ஒருவரை யொருவர் அறியாதவாறு ஒற்றரை விட்டு முன்றுபேர் தரும் செய்தி ஒன்றையிருக்கு

மிடத்தே உண்மையென அதனைக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

ஒருவரையொருவர் அறியாத வகையில் ஒரே காரியத்துக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஒற்றர்களை அமர்த்த வேண்டுமென்ற வள்ளுவர் கருத்து ஆழ்ந்த சிந்தனையின் விளைவாகும். ஓர் ஒற்றனை முழுக்க முழுக்க நம்பியிருப்பதால் அவனை வேலைக்கு வைத்திருக்கும் நாட்டுக்கு பேராபத்து விளைதல் கூடும். பிரிட்டிஷ் இரகசிய சேவைக்குச் சமீப காலத்தில் ஏற்பட்ட பெருந்தோல்வி எனக் கருதப்படும் ஒரு சம்பவம் இதனை வலியுறுத்துவதாகும். பிரிட்டிஷ் இரகசிய சேவைக்குச் சமீப காலத்தில் ஏற்பட்ட பெருந்தோல்வி எனக் கருதப்படும் ஒரு சம்பவம் இதனை வலியுறுத்துவதாகும். பிரிட்டிஷ் இரகசிய சேவையில் ஒரு முக்கிய அதிகாரியாக நெடுங்காலம் பணியாற்றிய கிம்பில்பி (Kim Philby) என்ற உளவாளி 1930-ம் ஆண்டு முதற் கொண்டே சோவியத் நாட்டுக்கு இரகசியமாகச் செய்திகளைத் தந்துவந்த உண்மை சமீபத்திலே தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவனைக் கைதுசெய்யப் பிரிட்டிஷ் இரகசியப்படை எடுத்த முயற்சிகள் கைகூடு முன் அவன் சோவியத் நாட்டுக்குப் பறந்துவிட்டான். இங்கிலாந்தின் இரகசிய முயற்சிகள் பல மண் கெளவக் காரணமாக இருந்த அவ்வொற்றன் தப்பியோடிவிட்டமை ஆங்கில நாட்டுக்கோர் அவமானமாயிற்று. இத்தகைய அவமானத்தையும் ஆபத்தையும் நன்கு உணர்ந்திருந்தார்.

உளவறி தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களைப் பற்றிய தகவல்களும்

அவர் தரும் செய்திகளும் பரம இரகசியமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதும் வள்ளுவர் ஒற்றருக்குச் சிறப்புச் செய்யும்போது கூட. அதனைப் பிறாறியா முறையிற் செய்தல் முக்கியமென்று இறுதிக் குறளில் வற்புறுத்தி ஒற்றூடல் பற்றிய அதிகாரத்தை முடிக்கின்றார்.

சமீபத்தில், பிரிட்டிஷ் இரகசிய சேவையின் பின்னணியில் ஜேம்ஸ் பொன்ட் (James Bond) என்றதொரு

வீரதீர உளவாளிக் கதாபாத்திரத்தைப் படைத்துவிட்டதன் மூலம் இயன் பிளெமிங் (Iam Fleming) என்ற ஆசிரியர் உலகெங்கும் பெரும் பரபரப்பினை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த வள்ளுவர் உளவறிய தொழிலின் உள்ளிரகசியங்களை, அவற்றைப் பற்றிய அனுபவ அறிவு புலப்படுமாறு, உணர்த்தியிருக்கும் வகையினை நோக்கும் எமக்கு அக்காலத்தில் உளவறியும் கலை பெற்றிருந்த வளர்ச்சி பரபரப் பூட்டுவதாய் உள்ளது.

தமிழ்மறையே வாழி

- மணிகுழார் -

இனியுலகில் எவர்கண்டும் இயம்பிடவே முடியாத இனிமைமிக்க தனிநெறியை உலகமக்கள் தலைநெறிதான் எனக்கொண்டு தவிப்பதின்றிகனிவுறுநல் உள்ளத்திற் கவலைநின்றிப் பூசலின்றிக் கரவும்இன்றி முனிவகற்றி வாழ்ந்திடவே முதற்புலவர் தமிழ்மறையில் முன்பே சொன்னார்

நல்லோர்கள் வகுத்துரைத்த நன்னெறிகள் பிறர்தமக்கு நன்மை என்றும் புல்லோர்கள் தம்மாலே புவியோர்க்குப் பயனின்றிப் போகச்சூதில் வல்லோர்கள் முயன்றாலும் வடுப்படுத்த முடியாத வழியைக்காட்டல் எல்லோரும் வழத்துகின்ற எழில நிறைந்த தமிழ்மறையின் ஏற்றற் அன்றோ!

அருளினுக்குப் பொருள்கூறி அன்பினுக்கு நல்லுருவம் அமைத்துத் தந்து பொருளினுக்கு விதி புகன்று புகழறத்தின் திறமுணர்த்திப் பொல்லாத்தீமை இருளினுக்கு விடிவுரைத்து இன்பத்துக்கு எல்லைட்டு இழிவு செய்யும் மருளினுக்கு மருந்தியம்பி வாழ்வநெறி வகுத்ததமிழ் மறையே வாழி!

திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகள்

ஒரு மொழியிலுள்ள சிறந்த நூல்களைப் பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்த்தல் ஒரு சிறந்த கலையாக இன்று போற்றப்படுகிறது. ஐக்கிய நாடுகளின் நிறுவனம் போன்ற பெரும் நிறுவனங்களும் இப்பணியை ஊக்குவிக்கின்றன. பல்லாயிர ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து சிறந்து வாழ்ந்து வரும் தமிழ்மொழியிலே மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் பலவுள்ள. மிகுந்த பழைமை வாய்ந்த தொல்காப்பியம் எனும் தமிழ் இலக்கண நூலிலே மொழிபெயர்ப்பும் நூல்களை ஆக்கும் முறைகளில் ஒன்றாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வடமொழியிலுள்ள பல நூல்கள் பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழிலுள்ள நூல்களும் வடமொழியிற் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உலகத்திலுள்ள மொழிகளிலே மிகத் தொகையான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல் கிறித்தவ சமய நூலாகிய பைபிளேயாகும். இதற்கு அடுத்த இடத்தைப் பெற்றுள்ள நூல் இசுலாமிய சமய நூலாகிய கோரான் ஆகும். இந்த இரு நூல்களும் இருபெருஞ் சமயங்களின் முதனூல்களாகும்.

சமயச் சார்பற்ற நூல்களுள்ளே தமிழ்மறை எனவும் பொதுமறை எனவும் போற்றப்படும் திருக்குறளே மிகத் தொகையான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூலாகும்.

மேனாட்டு மொழிகளில் முதன்முதலாக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ்நூலும் திருக்குறளேயாகும்.

மேனாடுகளிலிருந்து கிறித்தவ சமயப் பணியாற்றுதற்குத் தமிழகம் புக்க சமயத் தொண்டர்களிற் பெரும் பாலாரைத் திருக்குறள் ஈர்த்து ஈர்த்து இன்புறுத்திற்று. திருக்குறளின் ஒப்புயர்வில்லாத சிறப்பினை உணர்ந்த அப்பெருமக்கள் அதனைத் தம் நாட்டவரும் படித்துப் பயன்பெறுவதற்காகத் தத்தம் மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தார்கள்.

தமிழை முறையாகக் கற்றுப் புலமை பெற்றுத் தமிழ்த் தாய்க்குப் பல தொண்டுகள் செய்து புகழ்பெற்ற மேனாட்டறிஞர்களுள்ளே முன்னணியில் விளங்குபவர் இத்தாலிய நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த பெசுக்கி எனும் சமயத்தொண்டராவார். வீரமாமுனிவர் எனும் தமிழ்ப் பெயரைத் தம் பெயராகக் கொண்ட இப்பெரியார் தேம்பாவணி எனும் தீந்தமிழ்க் காப்பியத்தை ஆக்கிய பெருஞ் சிறப்புக்கு உரியவர். இவர் ஆயிரத் தெழுநூற்று முப்பதாம் ஆண்டிலே திருக்குறளை இலத்தின் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். ஐரோப்பிய மொழிகளில் முதன்முதலாக வெளிவந்த திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு இவருடைய மொழிபெயர்ப்பேயாகும் என்பர்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிற் செய்யப்பட்ட இம் மொழிபெயர்ப்பின் பின்னர் ஆயிரத்து

தொண்ணூற்றுப் பன்னிரண்டாம் ஆண்டில் எ.டபிள்பு எல்லிசு என்பவர் திருக்குறளில் சில குறள்களை ஆங்கில மொழியிற் பெயர்த்தார். இம் மொழிபெயர்ப்பே முதன்முதலாக ஆங்கிலத்திற் செய்யப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பாகும். தம் மொழிபெயர்ப்புடன் இவர் விரிவாகக் கருத்துரையும் எழுதி நல்கியுள்ளார். இவருடைய கருத்துரையினைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டனது.

இப்பொழுது திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள் இருபதுக்கு மேலுள்ளன. இவற்றை மேனாட்டவரும் தமிழ் நாட்டவரும் ஆக்கியுள்ளார். மேனாட்டவர்கள் பெரும்பாலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே தம் மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்துள்ளார்.

ஆயிரத்தெண்ணூற்று நாற்பதில் டபிள்பு. எச்சு. இடுரு என்பவர் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து அரும்புகழடைந்தார். இவரை அடுத்து சி. ஈ. கவர் என்பவர் ஆயிரத்தெண்ணூற்று முப்பத்திரண்டில் மொழிபெயர்த்தார். ஈ. வே. உரெபின்சன் அவர்களும் யே. இலாசரசு அவர்களும் ஆயிரத்தெண்ணூற்றெண்பத்தைந்தில் மொழிபெயர்த்தனர்.

தமிழ்மொழியினை நன்கு கற்று அதன் அருமை பெருமைகளில் ஈடுபட்டுத் திருவாசகத்தையும் திருக்குறளையும் நாலடியாரையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த பெருந்தகையாளர் சி. யு. யோப் அவர்களைத் தமிழுலகு நன்கறியும். தம்முடைய கல்லறையிலே தம்மை "ஒரு தமிழ் மாணவன்" என்றெழுதுமாறு பணித்த இத்

தமிழ்த் தொண்டரைத் தமிழ்மக்கள் போப்பையர் என்று போற்றுகின்றனர். இவர் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்த ஆண்டு ஆயிரத் தெண்ணூற்றெண்பத்தாறாகும். இவருடைய மொழிபெயர்ப்பினைச் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் சிறப்புறப் பதித்து வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

எச். ஏ. பொப்பிலி என்பவரும் ஆயிரந்துத் தொளாயிரத்து முப்பத்திரண்டிலே திருக்குறளை மொழிபெயர்க்கும் பணியிலீடுபட்டார். இருபதாம் நூற்றாண்டிலே திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த மேனாட்டார் இவரேயாவார். ஏனைய மேனாட்டினர் யாவரும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தங்கள் பெரும்பணியினைச் செய்தனர்.

தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் பலர் இருபதாம் நூற்றாண்டிலே திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் திருக்குறளிடத்துத் தாம் கொண்ட ஈடுபாட்டினைப் புலப்படுத்தினார்கள். திருக்குறளை முறையில் முதன் முதலாக மொழிபெயர்த்த பெருமகனார் வ. வெ. சு. ஐயர் ஆவார். இவருடைய மொழிபெயர்ப்பிற் பல பதிப்புக்கள் வெளிவந்தன.

இவரின் பின்னர் மொழிபெயர்த்த தமிழ்ப் பேரறிஞர்களிலே பின்வருவோர் குறிப்பிட்டவர்கள். இராமச்சந்திர தீட்சிதர், இராசகோபாலாசாரியார், பூரணலிங்கம்பிள்ளை, சபாரத்தின முதலியார், சக்கரவர்த்தி, அரங்கநாத முதலியார், தங்கசாமி, இராசகோபாலஐயங்கார்.

இந்த மொழிபெயர்ப்புக்களை எல்லாம் படித்து ஆராய்ந்து திரு. கே. எம். பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் தாம் ஆக்கிய திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினை சென்ற ஆண்டில் அழகுறப் பதித்து வெளியிட்டுப் பெருந்தொண்டு செய்துள்ளார். திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களில் விளையாலும் அளவாலும் கூடிய இவருடைய நூல் பல சிறந்த இயல்புகளைக் கொண்டு மிளிர்கிறது. ஆசிரியரின் ஆராய்ச்சி முன்னுரை, பேரறிஞர்கள் பலர் எருதிய கருத்துரைகள் முதலியவற்றையும் இது அடக்கியுள்ளது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே திருக்குறளைச் சேர்மன் மொழியிலும், பிரெஞ்சு மொழியிலும் மொழிபெயர்த்தனர். திருக்குறள் முதன்முதல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பெருமையைப் பெற்ற மொழி இலத்தீன் எனக் கண்டோம். அடுத்து ஆங்கில மொழி இடம்பெறுகிறது. மூன்றாவது பிரெஞ்சு மொழிக்ரூரியது பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பினை ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பத்திரண்டில் இ. ஏரியல் என்பவர் ஆக்கினார். இவரை அடுத்து எம். லேமரேசு என்பவரும் ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பத்தே தழில் திருக்குறளைப் பிரெஞ்சில் மொழிபெயர்த்தார்.

நான்காவது தடவைப் பெறும் ஐரோப்பிய மொழி சேர்மன் மொழியாகும். சேர்மன் மொழிபெயர்ப்பினைக் கிரேளல் எனும் நல்லறிஞர் ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பத்தாறில் ஆக்கினார். இம்மொழிபெயர்ப்பினைப் படித்தே திருக்குறளின் செம்மையி

னையுஞ் சிறப்பினையுந் தாம் அறிந்ததாகப் பல்கலைப் பேரறிஞர் அல் பேட்சவைச்சர் கூறியுள்ளார். ஆயிரத்தெண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்று மூன்றாம் ஆண்டிலும் சேர்மன் மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றாக்கப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர் எ. என். காமேசு என்பவராவார்.

போலிசு மொழியிலும் உருசிய மொழியிலும் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. உருசிய மொழிபெயர்ப்புச் 1963 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இதனை ஆக்கியவர் யூரி கிளாசோ எனும் அறிஞராவார்.

கீழ்க்காட்டு மொழிகள் பலவற்றிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சமக்கிருத்தத்தில் மூன்று மொழிபெயர்ப்புக்கள் உள. அறத்துப்பாலை அப்பாதீட்சிதர் என்பவர் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்திருபத்திரண்டில் மொழிபெயர்த்தார். சிறி ஏலாசாரியர் என்பவர் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நூற்பத்தைந்தில் மொழிபெயர்த்தார். சென்ற ஆண்டில் சிறி தேசிகன் என்பவர் ஆக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்குப் பெரியதொரு வெளியீட்டுவிழா நடத்தப்பட்டது.

இன்றுவரை இந்திமொழியில் வெளியான திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு நான்கு. ஆயிரத்து தொளாயிரத்து இருபத்துநாலாம் ஆண்டில் சேமானந்தராகத்து என்பவர் மொழிபெயர்த்தார். தமிழ்வேதம் எனும் பெயருடன் இது வெளியிடப்பட்டது. ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நூற்பத்தைந்தில் கோவிந்தராயசைவ என்பவரும் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துத் தைம்பத்

தொன்றில் பேராசிரியர் பி. டி. செயின் என்பவரும், ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்தைப்பத்தேட்டில் சங்க ரராச நாயுடு என்பவரும் மொழி பெயர்த்தனர். சங்கரராசநாயுடு அவர்களின் மொழிபெயர்ப்புச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மலையாள மொழியிலே நான்கு பேரறிஞர் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆயிரத்தறுநூறிலே இரவிவர்மா என்பவர் மொழிபெயர்த்தார். கோவிந்தபிள்ளை என்பவரின் மொழிபெயர்ப்பு ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துப் பதினைந்தில் வெளிவந்தது. வெண்ணிக்குளம் கோபால குருப்பு ஆயிரத்து தொளாயிரத்து ஐம்பத்தேழில் மொழிபெயர்த்தார். இவருடைய மொழிபெயர்ப்புக்கு 'ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன் சிறீபரமேசுவரன்பிள்ளை இரத்தின உதாரகம் எனும் பெயருடன் ஒரு மொழிப்பெயர்ப்பை வெளியிட்டார்.

கன்னடத்தில் நீதிமஞ்சரி எனும் பெயருடன் நரசிம்மாச்சாரியார் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்தார். என். குண்டப்பாவின் மொழிபெயர்ப்பு ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பத்தேழில் வெளியாயிற்று.

ஆயிரத்து தொளாயிரத்து முப்பத்தொன்பதளவில் நளின்மோகன் மணியால் என்பவர் தமது வங்காள மொழிமொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டார். மராட்டி மொழியில் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பத்தேட்டில் சானே குருசி என்பவர் மொழிபெயர்த்தார். தெலுங்கில் மொழி

பெயர்த்தவர் கணுப்பார்த்தி வேங்கடராம வைத்தியநாதர். இம் மொழிபெயர்ப்பு ஆயிரத்து எண்ணூற்றெண்பத்தேழிற் செய்யப்பட்டது.

சிங்கள மொழியில் 1964 ஆம் ஆண்டில் புஞ்சிகாயி எனும் பெண்மணி முதன் முதலாகக் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்தார். இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் சார்பில் சாள்ஸ் டி. சில்வா 1964ல் மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டார்.

தன் வைசிய இளைஞர் சங்கத்தின் பெருமுயற்சியால் திரு. ஊமியோதாண்ட ஆக்கிய பர்மிய மொழிபெயர்ப்பு 1964ல் நூலாக்கப் பட்டுள்ளது. பியூச்சித்தீவில்வெளியாகும் பசிபிக்கா எனும் வெளியீட்டின் ஆசிரியர் திரு. வி. எல். பேர்லிக்கு மகளித்திய மொழியில் 'திருக்குறளை மொழிபெயர்த்த வெளியிட்டார். இவ்விரு மொழிபெயர்ப்பு 1964ல் நூலுருப்பெற்றுள்ளது.

சுவாமி சத்தியானந்தர் அவர்களுடைய நல்முயற்சியால் நூற்று முப்பது திருக்குறள்கள் மலாய்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்மொழியையும் அரசாங்க மொழியாக்கி அதன் ஆக்கத்துக்கும் நன்கு உழைத்துவரும் சிங்கப்பூர் அரசினரின் தேசியமொழி பண்பாட்டுக் கழகம் திருக்குறளை விரைவில் மலாய் மொழியிலும் சீன மொழியிலும் மொழிபெயர்க்க முயலும் என்றறிகிறோம். மலாயாப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்கள் வழங்கிய நிதி உதவியினால் வெளியிடவிருக்கும் திருக்குறள் சீன மொழி

பெயர்ப்பை அப் பல்கலைக் கழகத்தின் சீன விரிவுரையாளர் திரு. செங்கி என்பவர் செய்துவருகின்றார். இந்நிதி உதவியினை மலாய் மொழி பெயர்ப்பும் வெளியிடப்படும்.

இந்திய அரசாங்கத்தின் நிறுவகமான இந்திய சாகித்திய மன்றம் திருக்குறளை இந்தியாவின் பிரதேச மொழிகளில் மொழிபெயர்க்க முடிவு செய்து இப்பெரும் பணியைச் செய்யவுந் தொடங்கியுள்ளது. உருது மொழிபெயர்ப்பு 1965-ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதனை மொழிபெயர்த்தவர் கஸ்ரத் சுகரவர்த்தி என்பவர். சூசரத்தி மொழிபெயர்ப்பும் மராத்தி மொழிபெயர்ப்பும் நடைபெறுகின்றது.

செக்கோசெலவாக்கிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் சுலைபெல் அவர்கள் ஈராண்டுகளில் திருக்குறளைச் செக்கோசெலவாக்கிய மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதாகத் தெல்லி மாநகரில் எனக்கு வாக்குத் தந்தார். வியற்றாம் மொழியில் விரைவில் மொழிபெயர்ப்பிப்பதாக சைகோனில் தமிழ்மறை பரப்பும் தமிழ்ப் பெருந்

தொண்டர் திரு. தெ. அழகப்பன் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

யப்பான் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பிக்க யப்பானினுள்ள 'பண்டூ' வெளியீடு மாற்றுக் கழகத்தினருடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளேன். கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு வருகை தந்த யப்பான் தமிழறிஞர் திரு. நிபோரு கராசிமா அவர்களை யப்பான் மொழியில் மொழிபெயர்க்குமாறு கேட்டேன். அவர் உடன்பட்டுள்ளார்.

திருக்குறளில் மிகுந்த பயிற்சியும் பெரும் ஈடுபாடுங் கொண்ட சுவீடன் தேசப் பேரறிஞர் இங்வே விரி கோலம் சுவீடன் மொழியில் திருக்குறளை மொழிபெயர்ப்பதாக வாக்களித்துள்ளார்.

இன்னுஞ் சில ஆண்டுகளில் உலகத்தினுள்ள சிறந்த மொழிகள் யாவற்றிலும் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் போற்றப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தலைவர்
இ. த. ம. கழகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண புத்தகசாலை

கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

எங்களிடம்

எல்லா வகையான

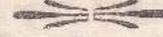
பாடசாலைப் புத்தகங்கள்

உபகரணங்கள்

நூல், வார, மாத இதழ்கள்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கமலா ஸ்ரீமயோ

உள்ளதை உள்ளபடி காட்டும்

அழகிய

புகைப்படங்கள்

எடுக்கவேண்டுமா

இன்றே வாருங்கள்

கமலா ஸ்ரீமயோ

கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

உங்கள் வீட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய சகாயமான
விலையில்

பலசரக்குச் சாமான்கள்

கிடைக்குமிடம்

தயாபரன்

ஸ்ரீரோஸ்

கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

வாடிக்கையாளரைத் திருப்திப் படுத்துவதே எமது நோக்கம்

உங்கள் மன்கல வைபவங்களுக்கு

எமது

“நிபு ரூயிஸ் ஒலிபெருக்கி”

இணைத்து இனிய கீதங்களைக் கேட்டு இன்புறுங்கள்

பற்றறிகள் விஞ்ஞான முறையில்

சார்ச் செய்து கொடுக்கப்படும்.

அன்புடன் வரவேற்கின்றோம்.

சித்தி பேக்கரி ஹோட்டல்

சகல கேக்வகைகள்
குளிர் பானங்கள்

எண்ணெய்
சிற்றுண்டிகள்,

சுவைமிக்க சாப்பாட்டுவகைகள்
எந்நேரமும் பெற

உகந்த இடம்

சித்தி பேக்கரி

கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

குமரகுரு ஸ்ரோஸ்

கண்டி வீதி, கிளிநொச்சி.

உரிமையாளர்: வி. எஸ் கணபதிப்பிள்ளை.

- ★ புடைவை
- ★ எண்ணெய்வகை
- ★ மருந்துவகை
- ★ சில்லறைப் பொருட்கள்

நியாய விலையில் கொடுக்கும்
நேர்மையானவர்கள்.

புடைவை வகைகள் கூப்பனுக்குக் கொடுக்கப்படும்

விரைந்து வருக!

லக்கி ஹோட்டல்

கிளிநொச்சி சந்தைக்கு அருகாமையில்

உரிமையாளர் : ந. பரமலிங்கம்.

சுத்தமும் உருசியும் நிறைந்த

உணவு வகைகளுக்கு

சிறந்த இடம்

“லக்கி ஹோட்டல்”

தாய்போல் அணைத்து உணவூட்டும்

இ ல் ல ம்

★ லக்கி ஹோட்டல் ★

எங்களிடம்

குளிர்பானங்கள், பால், கேக் வகைகள்,

சாப்பாட்டுவகைகள் யாவும்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

களைத்தோர் களிப்படைய வாருங்கள்!

குகன் ஸ்ரோஸ்

கண்டி வீதி.

கிளிநொச்சி.

உரிமையாளர்: வி. எஸ். ஐயம்பிள்ளை

எங்களிடம்

கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும்

- மங்கல அணிவகைகள்
- துணிவகைகள்
- பாத்திரங்கள்
- சில்லறைப் பொருட்கள்
- வெடிகள்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வருக! வருக!! ஒருமுறை வருக!!!

மகாலிங்கம் ஸ்ரோர்ஸ்

கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

உரிமையாளர்: V. S ஆறுமுகம்பிள்ளை

எங்களிடம்

எல்லா வகையான

மருந்துச் சாமான்களும், பலசரக்குச் சாமான்களும்,
சாய்ப்புச் சாமான்களும்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

அத்துடன்

புஸ்பா எலக்ட்ரிக் வெல்டிங் வேக்ஸ் நிலையத்தில்

பற்றறி சாஜ் செய்தல், இரும்பில் நட்புவேலைகள்,

தளபாடங்கள் செய்தல் முதலியனவும்

ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

Kilinochchi Trading Combine

No. 227, KANDY ROAD,

KILINOCHCHI,

எங்களிடம்

சகலவிதமான

பலசரக்கு சாய்ப்புச் சாமான்களும்

தானிய வகைகளும்

சீமேந்து

முதலியவைகளும்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

தரமான சாமான்களை

மலிவான விலையில் பெறுவதற்கு

உடனே விரையுங்கள்

கிளிநொச்சி

ரேடிங் கம்பைரின்

இல. 227, கண்டி வீதி,

கிளிநொச்சி.

"உள்ளத்தனையது உயர்வு" - தமிழ்மறை

திருவள்ளுவர் ஈராயிரம் ஆண்டு விழாச் சபை

அலுவலரவர்கள்

பொதுச்சபை

தலைவர் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம்
துணை-தலைவர் திரு. அ. சீவசுந்தரம்
செயலாளர் திரு. கா. நாகலிங்கம்
,, க. பத்மநாதன்
துணைச் செயலாளர்

திரு. சி. பாமலிங்கம்
,, க. இராசரத்தினம்
,, வ. க. அழகரத்தினம்

நிதிக்குழு

தலைவர் திரு. ஏ. எஸ். முருகேசு
செயலாளர் ,, ம. கனகசபை
,, க. ச. கந்தையா
,, எஸ். முருகேசு
,, அன்பன்
க. பொன்னம்பலம்

நிகழ்ச்சிக்குழு

தலைவர் திரு. இ. யோகநாதன்
செயலாளர் ,, சி. வே. கந்தசாமி

தேர்வுக்குழு

தலைவர் திரு. துரைராசலிங்கம்
செயலாளர் ,, சி. கனகநாயகம்

விளம்பரக்குழு

தலைவர் திரு. சி. ஏ. இராசதுரை
செயலாளர் ,, சி. இராசசேகரம்

அரங்குக்குழு

தலைவர் திரு. சி. சோமசுந்தரம்
செயலாளர் ,, இ. நடராசா

வரவேற்புக்குழு

தலைவர் திரு. எஸ். சண்முகநாதன்
செயலாளர் ,, சி. அம்பலவாணர்

மலர்க்குழு

பண்டிதர் மு. ஆறுமுகம்
திரு. நா. சோதிநாதன்
,, எஸ். எஸ். செபுரத்தினம்